

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 155

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

7 iulie 2007

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 155/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 140, 23.6.2007	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 155/02	Cauza C-45/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — Maatschap Schonewille-Prins/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Structuri agricole — Regimuri de ajutor comunitar — Sectorul cărnii de vită și mânzat — Identificarea și înregistrarea bovinelor — Primă de sacrificare — Excludere și reducere)	2
2007/C 155/03	Cauza C-157/05: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Winfried L. Holböck/Finanzamt Salzburg-Land (Libera circulație a capitalurilor — Libertatea de stabilire — Impozit pe venit — Distribuire de dividende — Venituri din capital originare dintr-o țară terță)	3
2007/C 155/04	Cauza C-361/05: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Gestionarea deșeurilor — Directivele 75/442/CEE și 1999/31/CE — Depozite ilegale și necontrolate — Depozitele din Nîjar, Hoyo de Miguel și Cueva del Mojón)	3
2007/C 155/05	Cauza C-394/05: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/53/CE — Vehicule scoase din uz — Articolele 3 alineatul (5), 5 alineatul (1), 7 alineatul (2), precum și 8 alineatele (3) și (4) — Transpunere neconformă)	4

RO

2007/C 155/06	Cauza C-43/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 85/384/CEE — Arhitecți — Recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare — Necesitatea de a promova un test de admitere în ordinul arhitecților)	4
2007/C 155/07	Cauza C-359/06: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/45/CE — Politică socială — Protecția lucrătorilor — Folosirea echipamentului de lucru — Cerințe minime de securitate și sănătate)	5
2007/C 155/08	Cauza C-364/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/15/CE — Organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier — Netranspunerea în termenul prevăzut)	5
2007/C 155/09	Cauza C-375/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/105/CE — Protecția lucrătorilor — Controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase — Netranspunerea în termenul prevăzut)	6
2007/C 155/10	Cauza C-376/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Netranspunere în termenul prevăzut)	6
2007/C 155/11	Cauza C-492/04: Ordonanța Curții (Camera a patra) din 10 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg — Germania) — Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH/Finanzamt Emmendingen (Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Libera circulație a capitalurilor — Libertate de stabilire — Fiscalitate — Impozit pe profit — Contract de împrumut între societăți — Societate rezidentă împrumutată — Societate împrumutătoare acționară având sediul într-o țară terță — Noțiunea de „participație importantă” — Viramentul dobânzilor aferente împrumutului — Calificare — Distribuire ascunsă a beneficiilor)	7
2007/C 155/12	Cauza C-312/05: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 27 martie 2007 — TeleTech Holdings, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Teletech International SA (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marcă verbală comunitară — Cerere de declarare a nulității — Marcă verbală națională anterioară)	7
2007/C 155/13	Cauza C-155/07: Acțiune introdusă la 20 martie 2007 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene	8
2007/C 155/14	Cauza C-166/07: Acțiune introdusă la 26 martie 2007 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene	8
2007/C 155/15	Cauza C-169/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 30 martie 2007 — Hartlauer Handelsgesellschaft mbH/Wiener Landesregierung și Oberösterreichische Landesregierung	8
2007/C 155/16	Cauza C-173/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la 2 aprilie 2007 — Emirates Airlines Direktion für Deutschland/Diether Schenkel	9
2007/C 155/17	Cauza C-185/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de House of Lords (Regatul Unit) la 2 aprilie 2007 — Riunione Adriatica Di Sicurtà SpA (RAS)/West Tankers Inc.	9

2007/C 155/18	Cauza C-196/07: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	10
2007/C 155/19	Cauza C-203/07 P: Recurs introdus la 16 aprilie 2007 de Republica Elenă împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 17 ianuarie 2007 în cauza T-231/04, Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene	10
2007/C 155/20	Cauza C-208/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerisches Landessozialgericht (Germania) la 20 aprilie 2007 — Petra von Chamier-Gliscinski/Deutsche Angestellten-Krankenkasse	11
2007/C 155/21	Cauza C-211/07: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	11
2007/C 155/22	Cauza C-212/07 P: Recurs introdus la 15 februarie 2007 de Indorata-Serviços e Gestão, Ld ^a împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul de Primă Instanță (Camera a cincea) la 23 aprilie 2007 în cauza T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Ld ^a /Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	12
2007/C 155/23	Cauza C-215/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 aprilie 2007 — Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG	12
2007/C 155/24	Cauza C-217/07: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos	13
2007/C 155/25	Cauza C-219/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Belgia) la 27 aprilie 2007 — VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers și VZW Andibel/Belgia	13
2007/C 155/26	Cauza C-222/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 3 mai 2007 — UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas)/Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE și Administración del Estado	14
2007/C 155/27	Cauza C-224/07: Acțiune introdusă la 4 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	14
2007/C 155/28	Cauza C-226/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 7 mai 2007 — Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln	15
2007/C 155/29	Cauza C-229/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif de Paris (Franța) la 9 mai 2007 — Diana Mayeur/Ministre de la santé et des solidarités	15
2007/C 155/30	Cauza C-230/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos	16
2007/C 155/31	Cauza C-234/07: Acțiune introdusă la 10 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	16
2007/C 155/32	Cauza C-244/07: Acțiune introdusă la 22 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	16
2007/C 155/33	Cauza C-245/07: Acțiune introdusă la 22 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	17
2007/C 155/34	Cauza C-250/07: Acțiune introdusă la 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	17

Tribunalul de Primă Instanță

2007/C 155/35	Continuarea activității Tribunalului în perioada 1-17 septembrie 2007	19
2007/C 155/36	Cauza T-151/01: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 mai 2007 — Duales System Deutschland/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Sistem de colectare și de recuperare a ambalajelor comercializate în Germania și purtând logoul Der Grüne Punkt — Decizie de constatare a exploatării abuzive a unei poziții dominante — Barieră la intrare — Redevență datorată în temeiul «contractului de utilizare a logoului»)	19
2007/C 155/37	Cauza T-289/01: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 mai 2007 — Duales System Deutschland/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Înțelegeri — Sistem de colectare și de recuperare a ambalajelor comercializate în Germania și purtând logoul Der Grüne Punkt — Decizie de exceptare — Obligații impuse de Comisie pentru a garanta concurența — Exclusivitate acordată de operatorul sistemului întreprinderilor de colectare utilizate — Restrângere a concurenței — Necesitatea de a garanta accesul concurenților la instalațiile de colectare utilizate de operatorul sistemului — Angajamente asumate de operatorul sistemului”)	19
2007/C 155/38	Cauza T-324/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007 — F/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Indemnizație de expatriere — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri — Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din anexa VII la Statutul funcționarilor — Noțiunea de organizație internațională — Reședința obișnuită și activitatea profesională principală — Refuz retroactiv de acordare a indemnizației de expatriere — Restituirea plăților nedatorate”)	20
2007/C 155/39	Cauza T-491/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007 — Merant/OAPI — Focus Magazin Verlag (FOCUS) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară verbală FOCUS — Marcă națională figurativă anterioară MICRO FOCUS — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	20
2007/C 155/40	Cauza T-500/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/IIC („Clauză compromisorie — Competența Tribunalului — Restituirea avansului plătit de Comunitate pentru proiectele finanțate în domeniul rețelilor transeuropene de telecomunicații — Decădere — Caracter rambursabil al cheltuielilor pretins efectuate”)	21
2007/C 155/41	Cauza T-137/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007 — La Perla/OAPI — Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC) („Marcă comunitară — Procedură de anulare — Marcă comunitară verbală NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC — Mărci naționale figurative și marcă națională verbală anterioare la PERLA și LA PERLA PARFUMS — Motiv relativ de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”)	21
2007/C 155/42	Cauza T-158/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007 — Trek Bicycle/OAPI-AUDI (ALLTREK) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ALLTREK — Marcă națională verbală anterioară TREK — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	22
2007/C 155/43	Cauza T-198/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007 — Mebrom/Comisie („Răspundere extracontractuală — Import de bromură de metil în Uniunea Europeană — Crearea tardivă a site-ului Internet care permite solicitarea și acordarea de licențe și de cote de import — Articolele 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Prejudiciu rezultat dintr-un beneficiu nerealizat — Realitatea prejudiciului”)	22

2007/C 155/44	Cauza T-216/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007 — Mebrom NV/Comisie („Protecția stratului de ozon — Import de bromură de metil în Uniunea Europeană — Refuz de alocare a unei cote de import pentru utilizare critică pentru anul 2005 — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Aplicare a articolelor 3, 4, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Încredere legitimă — Securitate juridică”)	22
2007/C 155/45	Cauze conexe T-241/05, T-262/05 — T-264/05, T-346/05, T-347/05, T-29/06 — T-31/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2007 — Procter & Gamble/OAPI (Tablete pătrate, albe, cu desen floral colorat) („Marcă comunitară — Cereri de mărci comunitare tridimensionale — Tablete pătrate, albe, cu desen floral colorat — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa caracterului distinctiv”)	23
2007/C 155/46	Cauza T-342/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2007 — Henkel/OAPI — SERCA (COR) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale COR — Marcă națională figurativă anterioară cuprinzând elementul verbal «dor» în caractere gotice — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	23
2007/C 155/47	Cauza T-223/06 P: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2007 — Parlamentul European/Eistrup („Recurs — Cerere introductivă semnată de avocat prin intermediul unei ștampile — Inadmisibilitatea acțiunii”)	24
2007/C 155/48	Cauza T-18/07 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 21 mai 2007 — Kronberger/Parlamentul European („Măsuri provizorii — Actul privind alegerea membrilor Parlamentului European — Cerere de măsuri provizorii — Inadmisibilitate”)	24
2007/C 155/49	Cauza T-118/07: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2007 — P.P.TV/OAPI — Rentrak (PPT)	24
2007/C 155/50	Cauza T-131/07: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2007 — Mohr & Sohn/Comisia Comunităților Europene	25
2007/C 155/51	Cauza T-137/07: Acțiune introdusă la 2 mai 2007 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares/Comisia Comunităților Europene	25
2007/C 155/52	Cauza T-138/07: Acțiune introdusă la 4 mai 2007 — Schindler Holding și alții/Comisia Comunităților Europene	27
2007/C 155/53	Cauza T-139/07: Acțiune introdusă la 2 mai 2007 — Pioneer Hi-Bred International/Comisia Comunităților Europene	28
2007/C 155/54	Cauza T-140/07: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2007 — Chi Mei Optoelectronics Europe și Chi Mei Optoelectronics UK/Comisia Comunităților Europene	28
2007/C 155/55	Cauza T-144/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA/Comisia Comunităților Europene	29
2007/C 155/56	Cauza T-145/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — OTIS și alții/Comisia Comunităților Europene	30
2007/C 155/57	Cauza T-146/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — United Technologies/Comisia Comunităților Europene	30
2007/C 155/58	Cauza T-147/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Aufzüge și ThyssenKrupp Fahrtreppen/Comisia Comunităților Europene	31
2007/C 155/59	Cauza T-148/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg/Comisia Comunităților Europene	32

2007/C 155/60	Cauza T-149/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Elevator/Comisia Comunităților Europene	33
2007/C 155/61	Cauza T-150/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp/Comisia Comunităților Europene	33
2007/C 155/62	Cauza T-151/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — KONE și alții/Comisia Comunităților Europene	34
2007/C 155/63	Cauza T-152/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — Lange Uhren/OAPI (marcă figurativă reprezentând un ceas)	35
2007/C 155/64	Cauza T-154/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — ThyssenKrupp Liften/Comisia Comunităților Europene	35
2007/C 155/65	Cauza T-158/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — COFAC/Comisia Comunităților Europene	36
2007/C 155/66	Cauza T-159/07: Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — COFAC/Comisia Comunităților Europene	36
2007/C 155/67	Cauza T-161/07: Acțiune introdusă la 9 mai 2007 — Group Lottuss/OAPI — Ugly (COYOTE UGLY)	37
2007/C 155/68	Cauza T-162/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene	37
2007/C 155/69	Cauza T-164/07 P: Recurs introdus la 14 mai 2007 de Sundholm împotriva hotărârii pronunțate la 1 martie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-30/05, Sundholm/Comisia Comunităților Europene	38
2007/C 155/70	Cauza T-165/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Red Bull/OAPI — Grupo Osborne (TORO)	39
2007/C 155/71	Cauza T-166/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene	39
2007/C 155/72	Cauza T-169/07: Acțiune introdusă la 16 mai 2007 — Longevity Health Products/OAPI — Celltech Pharma (Cellutrim)	40
2007/C 155/73	Cauza T-174/07: Acțiune introdusă la 21 mai 2007 — Volkswagen/OAPI (TDI)	40
2007/C 155/74	Cauza T-180/07: Acțiune introdusă la 24 mai 2007 — Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid/OAPI (MADRIDEXPORTA)	41
2007/C 155/75	Cauza T-183/07: Acțiune introdusă la 28 mai 2007 — Polonia/Comisia Comunităților Europene	41
2007/C 155/76	Cauza T-438/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 11 mai 2007 — Daishowa Seiki/OAPI — Tengelmann Warenhandelsgesellschaft (BIG PLUS)	42
2007/C 155/77	Cauza T-148/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007 — Marie Claire/OAPI — Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)	42

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2007/C 155/78	Cauza F-97/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 mai 2007 — López Teruel/OAPI (Funcționari — Invaliditate — Respingerea cererii privind constituirea unei comisii pentru invaliditate)	43
2007/C 155/79	Cauza F-99/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 mai 2007 — López Teruel/OAPI (Funcționari — Concediu de boală — Absență nejustificată — Procedură de arbitraj — Termen de desemnare a medicului independent)	43

2007/C 155/80	Cauza F-2/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 2 mai 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene (Funcționari — Securitate socială — Asigurare de boli profesionale și accidente — Accident de muncă — Încetarea procedurii de aplicare a articolului 73 din Statutul funcționarilor)	44
2007/C 155/81	Cauze conexate F-27/06 și F-75/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 24 mai 2007 — Lofaro/Comisia Comunităților Europene (Funcționari — Agent temporar — Prolungirea perioadei de probă — Concediere la sfârșitul perioadei de probă — Acte cauzatoare de prejudiciu — Termen de contestație — Inadmisibilitate)	44
2007/C 155/82	Cauza F-43/07: Acțiune introdusă la 9 mai 2007 — Korjus/Curtea de Justiție a Comunităților Europene	44
2007/C 155/83	Cauza F-44/07: Acțiune introdusă la 14 mai 2007 — Barbin/Parlamentul European	45
2007/C 155/84	Cauza F-92/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 25 mai 2007 — Antas/Consiliul Uniunii Europene	45

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2007/C 155/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 140, 23.6.2007

Publicații anterioare

JO C 129, 9.6.2007

JO C 117, 26.5.2007

JO C 96, 28.4.2007

JO C 95, 28.4.2007

JO C 82, 14.4.2007

JO C 69, 24.3.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 24 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — Maatschap Schonewille-Prins/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Cauza C-45/05) ⁽¹⁾

(Structuri agricole — Regimuri de ajutor comunitar — Sectorul cărnii de vită și mânzat — Identificarea și înregistrarea bovinelor — Primă de sacrificare — Excludere și reducere)

(2007/C 155/02)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maatschap Schonewille-Prins

Pârât: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Interpretarea articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat (JO L 160, p. 21), a articolelor 44, 45 și 47 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestiune și control referitor la anumite regimuri de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului (JO L 327, p. 11) — Interpretarea articolului 11 din Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestiune și control referitor la anumite regimuri de ajutoare comunitare (JO L 391, p. 36) și a articolului 22 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97

al Consiliului (JO L 204, p. 1) — Primă de sacrificare — Respectarea Regulamentului nr. 1760/2000 — Excluderi și reduceri comunitare — Aplicare în cazul excluderilor și reducerilor naționale — Corectări și completări la înregistrările din baza de date electronică

Dispozitivul

- 1) Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită și mânzat trebuie interpretat în sensul că nerespectarea termenului de notificare a bazei de date electronice cu privire la deplasarea unei bovine către sau dinspre o exploatație, termen prevăzut de articolul 7 alineatul (1) liniuța a doua din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Consiliului și al Parlamentului European din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului, atrage ineligibilitatea acelei bovine pentru obținerea primei de sacrificare și, prin urmare, determină o excludere de la beneficiul acestei prime pentru acest animal.
- 2) Examinarea celei de-a doua întrebări preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze, din punctul de vedere al principiului proporționalității, validitatea articolului 21 din Regulamentul nr. 1254/1999, ca urmare a faptului că acesta stabilește ineligibilitatea pentru prima de sacrificare a unei bovine în raport cu care nu a fost respectat termenul de notificare prevăzut de articolul 7 alineatul (1) liniuța a doua din Regulamentul nr. 1760/2000 și, prin urmare, determină excluderea de la beneficiul acestei prime pentru acest animal.
- 3) Articolele 44 și 45 din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestiune și control referitor la anumite regimuri de ajutoare comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului nu se aplică în cazul unei excluderi de la beneficiul primei de sacrificare care se referă la o bovină în privința căreia datele referitoare la o deplasare către sau dinspre exploatație nu au fost notificate bazei de date electronice în termenul prevăzut de articolul 7 alineatul (1) liniuța a doua din Regulamentul nr. 1760/2000, în așa fel încât să determine eligibilitatea pentru prima de sacrificare a respectivei bovine, chiar dacă aceste date transmise cu întârziere respectivei baze de date sunt corecte.

4) Articolul 11 din Regulamentul (CEE) nr. 3887/92 al Comisiei din 23 decembrie 1992 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestiune și control referitor la anumite regimuri de ajutoare comunitare și/sau articolul 22 din Regulamentul nr. 1760/2000 trebuie interpretate în sensul că un stat membru nu poate prevedea sancțiuni naționale care să constea în reduceri și excluderi ale cuantumului total al ajutorului comunitar pe care îl poate pretinde agricultorul care a formulat o cerere de acordare a unei prime de sacrificare, în condițiile în care sancțiuni de acest tip sunt deja prevăzute, în mod amănunțit, de către Regulamentul nr. 3887/92.

(¹) JO C 93, 16.4.2005.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 24 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Winfried L. Holböck/Finanzamt Salzburg-Land

(Cauza C-157/05) (¹)

(Libera circulație a capitalurilor — Libertatea de stabilire — Impozit pe venit — Distribuire de dividende — Venituri din capital originare dintr-o țară terță)

(2007/C 155/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Winfried L. Holböck

Pârât: Finanzamt Salzburg-Land

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolelor 56 și 57 CE — Legislația națională în materia impozitelor pe dividendele distribuite — Deținerea de către o persoană fizică rezidentă pe teritoriul național a două treimi din acțiunile unei societăți stabilite pe teritoriul unei țări terțe (Elveția) — Impozitarea dividendelor cu cota normală a impozitului pe venit, spre deosebire de dividendele de origine națională care beneficiază de o cotă redusă de impozitare

Dispozitivul

Articolul 57 alineatul (1) CE trebuie interpretat în sensul că articolul 56 CE nu aduce atingere aplicării de către un stat membru a unei

reglementări existente la 31 decembrie 1993 care, deși îl supune pe acționarul care primește dividende de la o societate rezidentă unei cote de impozitare egale cu jumătate din cota medie de impozitare, supune cotei normale a impozitului pe venit un acționar care primește dividende de la o societate stabilită într-o țară terță și în care contribuabilul deține două treimi din capitalul social.

(¹) JO C 143, 11.6.2005.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-361/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Gestionarea deșeurilor — Directivele 75/442/CEE și 1999/31/CE — Depozite ilegale și necontrolate — Depozitele din Níjar, Hoyo de Miguel și Cueva del Mojón)

(2007/C 155/04)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: I. Martínez del Peral și M. Konstantinidis, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentanți: I. del Cuvillo Contreras și M. Muñoz Pérez, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 4, 9 și 13 din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39), astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 (JO L 78, p. 32), și a articolului 14 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, p. 1) — Depozitele din Níjar, Hoyo de Miguel și Cueva del Mojón, situat la La Mojonera

Dispozitivul

1) Prin faptul de a nu fi luat în termenul prevăzut măsurile necesare pentru a asigura aplicarea articolelor 4, 9 și 13 din Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991, precum și a articolului 14 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, în raport cu depozitele de deșeuri din Níjar, Hoyo de Miguel și Cueva del Mojón (provincia Almería), Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții.

2) *Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 296, 26.11.2005.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 mai 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-394/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2000/53/CE — Vehicule scoase din uz — Articolele 3 alineatul (5), 5 alineatul (1), 7 alineatul (2), precum și 8 alineatele (3) și (4) — Transpunere neconformă)

(2007/C 155/05)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și M. Konstantinidis, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I.M. Braguglia și P. Gentili, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 12 din Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, p. 34)

Dispozitivul

1) Prin adoptarea decretului legislativ nr. 209 din 24 iunie 2003 care transpune în dreptul intern în mod neconform dispozițiile Directivei 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz, Republica Italiană nu și-a respectat obligațiile ce îi revin în temeiul articolelor 3 alineatul (5), 5 alineatul (1), 7 alineatul (2) litera (a) al doilea paragraf, precum și 8 alineatele (3) și (4) din această directivă.

2) *Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 22, 28.1.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză**

(Cauza C-43/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 85/384/CEE — Arhitecți — Recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare — Necesitatea de a promova un test de admitere în ordinul arhitecților)

(2007/C 155/06)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Støvlbæk și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentant: L. Fernandes, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 2 și 10 din Directiva 85/384/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul arhitecturii, inclusiv a măsurilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii (JO L 223, p. 15) — Cerința, pentru exercitarea profesiei de arhitect, a unui examen de admitere în ordinul arhitecților din statul de primire pentru arhitecții din alte state membre neînscrși în ordinul național respectiv

Dispozitivul

1) Impunând titularilor calificărilor profesionale în domeniul arhitecturii acordate de alte state membre să prezinte o dovadă privind admiterea în Ordinul arhitecților portughezi, dacă aceștia nu erau înscriși în ordinul arhitecților din alt stat membru, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 10 din Directiva 85/384/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în domeniul arhitecturii, inclusiv a măsurilor destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2001/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2001.

2) *Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 86, 8.4.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 mai 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Austria**

(Cauza C-359/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/45/CE — Politică socială — Protecția lucrătorilor — Folosirea echipamentului de lucru — Cerințe minime de securitate și sănătate)

(2007/C 155/07)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Kreuzschitz și I. Kaufmann-Bühler, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2001/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 de modificare a Directivei 89/655/CEE a Consiliului privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de lucru la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (JO L 195, p. 46)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2001/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 de modificare a Directivei 89/655/CEE a Consiliului privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de lucru la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], în ceea ce privește Burgenland și landul Carintia, și în orice caz, în ceea ce privește landul Austria Inferioară, întrucât nu a comunicat aceste acte Comisiei Comunităților Europene în termenul respectiv, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 249, 14.10.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al
Luxemburgului**

(Cauza C-364/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/15/CE — Organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2007/C 155/08)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (JO L 80, p. 35)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat în termenul prevăzut actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 249, 14.10.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză**

(Cauza C-375/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2003/105/CE — Protecția lucrătorilor — Controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2007/C 155/09)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Caeiros și B. Schima, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Fernandes și F. Fraústo de Azevedo, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2003/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003 de modificare a Directivei 96/82/CE a Consiliului privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase (JO L 345, p. 97)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 2 din Directiva 2003/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003 de modificare a Directivei 96/82/CE a Consiliului privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 24 mai 2007 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză**

(Cauza C-376/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2001/42/CE — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2007/C 155/10)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Caeiros și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Fernandes și F. Fraústo de Azevedo, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30)

Dispozitivul

- 1) Neadoptând, în termenul impus, toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Republica Portugheză este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 10 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg — Germania) — Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH/Finanzamt Emmendingen

(Cauza C-492/04) ⁽¹⁾

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Libera circulație a capitalurilor — Libertate de stabilire — Fiscalitate — Impozit pe profit — Contract de împrumut între societăți — Societate rezidentă împrumutată — Societate împrumutătoare acționară având sediul într-o țară terță — Noțiunea de „participație importantă” — Viramentul dobânzilor aferente împrumutului — Calificare — Distribuie ascunsă a beneficiilor)

(2007/C 155/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH

Pârât: Finanzamt Emmendingen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Baden-Württemberg — Interpretarea articolelor 56 alineatul (1), 57 alineatul (1) și 58 CE — Legislație fiscală națională — Impozit pe profit — Impozitarea ca beneficii ascunde distribuite a dobânzilor plătite de o societate națională în schimbul capitalurilor împrumutate de la o societate acționară cu sediul social într-o țară terță

Dispozitivul

O măsură națională în virtutea căreia dobânzile aferente unui împrumut plătite de către o societate de capitaluri rezidentă unui acționar nerezident care deține o participație importantă la capitalul acestei societăți sunt considerate, în anumite condiții, drept beneficii ascunde distribuite, supuse impozitării pe seama societății împrumutate, afectează, în mod preponderent, exercitarea libertății de stabilire în sensul articolului 43 și următoarele CE. Aceste prevederi nu ar putea fi invocate într-o situație care implică o societate comercială dintr-o țară terță.

⁽¹⁾ JO C 31, 5.2.2005.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 27 martie 2007 — TeleTech Holdings, Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Teletech International SA

(Cauza C-312/05) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marcă verbală comunitară — Cerere de declarare a nulității — Marcă verbală națională anterioară)

(2007/C 155/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: TeleTech Holdings, Inc. (reprezentant: E. Armijo Chávarri, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: J. García Murillo și I. de Medrano Caballero, agenți), Teletech International SA (reprezentanți: J.-F. Adelle și F. Zimeray, avocats)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 25 mai 2005, TeleTech Holdings/OHMI (intervenientă: Teletech International SA) (T-288/03), prin care Tribunalul a respins acțiunea formulată împotriva unei decizii a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) prin care s-a admis în parte o cerere de declarare a nulității mărcii comunitare „TELETECH GLOBAL VENTURES” introdusă de societatea Teletech International SA, titulară a mărcii naționale „TELETECH INTERNATIONAL”

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă TeleTech Holdings, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 281, 12.11.2005.

Acțiune introdusă la 20 martie 2007 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-155/07)

(2007/C 155/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: R. Passos, A. Baas, D. Gauci, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Arpio Santacruz, M. Sims, D. Canga Fano, agenți)

Concluziile reclamantului

- Anularea, pentru încălcarea Tratatului CE, a Deciziei 2006/1016/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 19 decembrie 2006 de acordare a unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții în caz de pierderi rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Parlamentul European invocă un motiv unic în susținerea acțiunii sale, bazat pe alegerea greșită a temeiului juridic al deciziei în litigiu. Din moment ce această decizie privește în realitate în principal țări în curs de dezvoltare printre țările eligibile sau potențial eligibile pentru o finanțare din partea Băncii Europene de Investiții cu garanție comunitară, aceasta ar fi trebuit să fie adoptată în temeiul comun al articolelor 179 CE și 181A CE, și nu numai în baza ultimului articol, care exclude din domeniul său de aplicare cooperarea cu țările în curs de dezvoltare.

⁽¹⁾ JO L 414, p. 95.

Acțiune introdusă la 26 martie 2007 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-166/07)

(2007/C 155/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Parlamentul European (reprezentanți: I. Klavina și L. Visaggio, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Vitro și M. Moore, agenți)

Concluziile reclamantului

- anularea Regulamentului (CE) nr. 1968/2006 ⁽¹⁾ al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind contribuțiile financiare ale Comunității la Fondul Internațional pentru Irlanda (2007-2010);
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Parlamentul European invocă un singur motiv în sprijinul acțiunii sale, întemeiat pe greșita alegere a temeiului juridic al regulamentului atacat. Dat fiind că măsurile prevăzute de acest regulament intră într-adevăr în sfera atribuțiilor comunitare în materie de coeziune economică și socială, acestea ar fi trebuit să fie adoptate în temeiul articolului 159 al treilea paragraf CE și nu în temeiul articolului 308 CE, care nu ar putea fi utilizat decât dacă nicio altă dispoziție din tratat nu conferă instituțiilor comunitare competența necesară pentru adoptarea actului în cauză.

⁽¹⁾ JO L 409, p. 81 și — rectificarea — JO 2007, L 36, p. 31.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 30 martie 2007 — Hartlauer Handelsgesellschaft mbH/Wiener Landesregierung și Oberösterreichische Landesregierung

(Cauza C-169/07)

(2007/C 155/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Hartlauer Handelsgesellschaft mbH

Pârâți: Wiener Landesregierung și Oberösterreichische Landesregierung

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 43 CE (coroborat cu articolul 48 CE) se opune aplicării unei reglementări naționale în temeiul căreia, pentru înființarea unei instituții sanitare private sub forma unei policlinici autonome de medicină dentară (policlinică dentară) este necesară o autorizație de înființare, iar acordarea acestei autorizații este refuzată în cazul în care, potrivit scopului declarat al instituției menționate și al prestației prevăzute să o ofere, înființarea policlinicii dentare nu este necesară, ținându-se cont de îngrijirea oferită deja de medicii stabiliți care au încheiat contracte cu casele de asigurări de sănătate, de instituțiile proprii ale caselor de asigurări de sănătate și de instituțiile care au încheiat contracte cu casele de asigurări de sănătate, precum și de „Dentisten” stabiliți care au încheiat contracte cu casele de asigurări de sănătate?
- 2) Răspunsul la prima întrebare se modifică în cazul în care examinarea acestei necesități trebuie să includă și oferta de îngrijire ambulatorie a instituțiilor sanitare publice, instituțiilor sanitare private de utilitate publică și a altor instituții sanitare care au încheiat contracte cu casele de asigurări de sănătate?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la 2 aprilie 2007 — Emirates Airlines Direktion für Deutschland/Diether Schenkel

(Cauza C-173/07)

(2007/C 155/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Pârât: Diether Schenkel

Întrebarea preliminară

Dispoziția articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului

din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că un „zbor” include în orice situație zborul de la locul de decolare la destinație și înapoi, atunci când zborul de plecare și cel de retur au fost rezervate în același timp?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de House of Lords (Regatul Unit) la 2 aprilie 2007 — Riunione Adriatica Di Sicurta SpA (RAS)/West Tankers Inc.

(Cauza C-185/07)

(2007/C 155/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

House of Lords.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Riunione Adriatica Di Sicurta SpA (RAS).

Pârât: West Tankers Inc.

Întrebarea preliminară

Dispoziția unei instanțe judecătorești dintr-un stat membru, prin care se interzice unei persoane să inițieze sau să continue o procedură judiciară într-un alt stat membru pentru motivul că o asemenea procedură ar constitui o încălcare a unei convenții de arbitraj, este compatibilă cu Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială JO L 12, p. 1.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-196/07)

(2007/C 155/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Gippini Fournier, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin nerevocarea fără întârziere a unui număr de condiții impuse prin decizia emisă de Comisión Nacional de la Energía (Comisia Națională pentru Energie) (CNE) (condițiile 1-6, 8 și 17) declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 26 septembrie 2006 [Cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006)4279 final] și prin nerevocarea cel mai târziu la 19 ianuarie 2007 a unui număr de condiții impuse prin decizia ministrului (condițiile modificate 1, 10, 11 și 15) declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 [Cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006)7039 final], Regatul Spaniei nu a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 2 din ambele decizii.
- Obligarea Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Autoritățile spaniole nu au revocat un număr de condiții impuse prin decizia CNE (condițiile 1-6, 8 și 17) care au fost declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din prima Decizie a Comisiei din 26 septembrie 2006 și nu au revocat condițiile modificate impuse prin decizia ministrului (condițiile modificate 1, 10, 11 și 15) care au fost declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din cea de-a doua decizie a Comisiei din 20 decembrie 2006.

Prima decizie obliga Regatul Spaniei să revoce „fără întârziere” condițiile respective. La expirarea termenului indicat de către Comisie pentru a se conforma avizului motivat trecuseră aproape șase luni de la notificarea primei decizii, fiind astfel evident că Regatul Spaniei nu îndeplinesc „fără întârziere” obligația impusă prin articolul 2.

Termenul de 19 ianuarie 2007 acordat pentru a se conforma celei de-a doua decizii a Comisiei a expirat fără ca Regatul Spaniei să fi revocat condițiile declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin decizia amintită.

Din cele de mai sus se deduce că Regatul Spaniei nu a îndeplinit obligațiile impuse prin articolul 2 din prima decizie a Comisiei și respectiv articolul 2 din cea de-a doua decizie a Comisiei.

Recurs introdus la 16 aprilie 2007 de Republica Elenă împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 17 ianuarie 2007 în cauza T-231/04, Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-203/07 P)

(2007/C 155/19)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și S. Trekli)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- constatarea admisibilității prezentului recurs;
- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în măsura în care este contestată;
- admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Elenă susține că Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a interpretat în mod eronat articolele 12, 13 și 15 din memorandumul inițial de înțelegere, articolul 14 din memorandumul complementar și principiile bune-credințe și al protecției încrederii legitime, întrucât a apreciat că obligațiile statelor membre în cadrul proiectelor Abuja I și II sunt determinate de comportamentul fiecărui stat membru, iar nu că acestea au o natură exclusiv contractuală și sunt determinate de prevederile celor două memorandumuri menționate anterior; printr-o interpretare corectă a prevederilor menționate mai sus și cuprinse în aceste convenții, Tribunalul ar fi trebuit să constate că Republica Elenă nu era obligată să suporte obligații financiare, deoarece aceasta doar a semnat însă nu a și ratificat memorandumul complementar, astfel că nu a aprobat acest memorandum și prin urmare nu sunt întrunite toate condițiile speciale prevăzute pentru existența acestor obligații financiare în sarcina Republicii Elene.

Republica Elenă susține că Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a interpretat în mod greșit articolul 15 din memorandumul inițial de înțelegere, considerând că, înaintea semnării memorandumului complementar, la 24 februarie 1997, partenerii au încheiat de manieră implicită un acord în vederea punerii în practică a proiectului, iar în acest fel articolul 15 alineatul (1) a fost în mod fundamental anulat sau modificat.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerisches Landessozialgericht (Germania) la 20 aprilie 2007 — Petra von Chamier-Glisczinki/Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Cauza C-208/07)

(2007/C 155/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerisches Landessozialgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Petra von Chamier-Glisczinki

Pârâtă: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) litera (a) eventual coroborat cu alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾, raportat la articolul 18 CEE și articolele 39 și 49 coroborate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1612/68 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că lucrătorul salariat sau independent ori un membru al familiei acestuia, nu are dreptul la nicio prestație în bani și la nicio rambursare, în numele și pe seama instituției competente, din partea instituției din statul de rezidență, atunci când dispozițiile legale aplicabile acestei din urmă instituții nu prevăd prestații în natură, ci numai prestații în bani pentru persoanele afiliate acestei instituții?
- 2) În lipsa unui astfel de drept, există, ținând seama de articolul 18 CE sau de articolele 39 și 49 CE, un drept opozabil instituției competente, în temeiul căruia aceasta din urmă să suporte, după autorizarea prealabilă, cheltuielile de spitalizare într-un centru de îngrijire alt stat membru, până la concurența prestațiilor care sunt acordate în statul membru competent?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2.

⁽²⁾ JO L 257, p. 2.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-211/07)

(2007/C 155/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin menținerea în vigoare a secțiunilor 5.2 și 5.3 din Motor Insurance Agreement din 31 mai 2004 și în special prin i) excluderea de la despăgubire a utilizatorilor de vehicule dacă niciunul dintre vehiculele implicate nu este asigurat și prin ii) limitarea dreptului la despăgubire în privința persoanelor dintr-un vehicul care nu este asigurat și care nu a provocat paguba sau vătămarea, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul Directivei 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și în special al articolului 1 alineatul (4) al treilea paragraf din aceasta și
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Secțiunea 5.3 din Acordul între Minister of Transport și Motor Insurers' Bureau of Ireland din 31 mai 2004 (denumit în continuare „Acordul”) prevede excluderea de la despăgubire a **tuturor** conducătorilor de vehicule care nu sunt asigurate, indiferent dacă provoacă accidentul sau nu, și prin aceasta depășește sfera de aplicare a excluderii prevăzute de al treilea paragraf din articolul 1 alineatul (4) din directivă.

În ceea ce privește situația pasagerilor care călătoresc în vehicule care nu sunt asigurate, secțiunea 5.2 din Acord prevede excluderea generală de la despăgubire în toate cazurile în care persoana vătămată „știa sau ar fi trebuit în mod rezonabil să știe că nu era în vigoare o poliță de asigurare aprobată”. Prin urmare, **toți** pasagerii din vehicule care nu sunt asigurate sunt tratați în mod identic, indiferent dacă aceștia călătoreau sau nu în vehiculul care a provocat paguba sau vătămarea. Acest fapt este în clară contradicție cu formularea celui de-al treilea paragraf din

articolul 1 alineatul (4) din directivă, care face distincție în mod expres între cele două situații și limitează excluderea de la despăgubire la acele persoane (inclusiv conducătorul) din vehiculul care a **provocat paguba sau vătămarea**.

Recurs introdus la 15 februarie 2007 de Indorata-Serviços e Gestão, Lda împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul de Primă Instanță (Camera a cincea) la 23 aprilie 2007 în cauza T-204/04 Indorata-Serviços e Gestão, Lda/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Limba de procedură: germana

Părți

Recurentă: Indorata-Serviços e Gestão, Lda (reprezentant: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Altă parte în procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurenteii

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 15 februarie 2007 în cauza T-204/04 ⁽¹⁾;
- condamnarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata, către reprezentantul reclamantei, a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță, recurenta invocă patru motive.

Prin primul motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Contrar observațiilor Tribunalului, înregistrarea cuvântului „HAIRTRANSFER” poate fi încuviințată întrucât natura sa de denumire de fantezie îi conferă caracter distinctiv, permițând să se distingă bunurile și serviciile recurenteii de produsele celorlalte întreprinderi.

Prin al doilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94. Reținând că există un raport suficient de direct și concret între

semnul „HAIRTRANSFER” și produsele pentru care este revendicat din cadrul clasei 8, iar semnul „HAIRTRANSFER” evocă, pentru publicul de referință, destinația produselor din clasa 22 și deci că acesta se află, în ansamblu, într-un raport suficient de direct și concret cu produsele din clasa 22 menționată, Tribunalul a făcut o greșită interpretare și aplicare a dispozițiilor menționate. „HAIRTRANSFER” nu poate fi, în sine, descriptiv în legătură cu produsele pentru care s-a refuzat, întrucât un produs nu poate îndeplini funcția exclusiv distinctivă a unui serviciu (!).

Prin al treilea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiului egalității de tratament. Semnele care pot fi asimilate cu certitudine expresiei în discuție au făcut obiectul deciziilor OAPI cu privire la înregistrarea mărcilor comunitare. În cadrul procedurii în fața Tribunalului, recurenta a susținut că semnul în discuție are caracter distinctiv și în temeiul practicii constante a OAPI, a oficiului pentru brevete austriac și a oficiilor pentru brevete din numeroase state membre.

În sfârșit, prin al patrulea motiv de recurs, recurenta invocă încălcarea principiilor generale ale dreptului comunitar. Hotărârea Tribunalului, atacată prin prezentul recurs, încalcă principiile obiectivității și coerenței hotărârilor judecătorești, în măsura în care în cadrul aceleiași cereri de marcă comunitară s-a efectuat o diferențiere nejustificată în mod obiectiv. Potrivit recurenteii, este evident că „îndesirea părului”, serviciu a cărui înregistrare a fost refuzată de OAPI, este cuprins în clasa 44 în cadrul serviciului „lungirea părului”. În consecință, nu se justifică obiectiv încuviințarea înregistrării semnului „HAIRTRANSFER” pentru serviciul de „lungire a părului” și refuzul înregistrării acestuia pentru serviciul de „îndesire a părului”.

⁽¹⁾ JO C 82, p. 32.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 24 aprilie 2007 — Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Cauza C-215/07)

(2007/C 155/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Verlag Schawe GmbH

Pârâtă: Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatele (1) și (5) și articolul 9 din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date ⁽¹⁾ se opun reglementării unui stat membru în temeiul căreia o bază de date oficială (în speță, o culegere sistematică și completă a tuturor documentelor cererilor de ofertă provenind de la un land federal), publicată pentru o informare generală în interesul administrației, nu beneficiază de protecția *sui generis* în sensul acestei directive?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea a): este valabil același răspuns și atunci când baza de date (oficială) nu a fost constituită de către o autoritate a statului, ci, la ordinul acesteia din urmă, de o întreprindere privată căreia toate organismele contractante ale acestui land federal trebuie să-i pună la dispoziție în mod direct documentele cererilor de ofertă în scopul publicării lor?

⁽¹⁾ JO L 77, p. 20.

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-217/07)

(2007/C 155/24)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Wils și P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/49/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței

și

Directivei 2004/50/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional

sau, în orice caz, întrucât nu a comunicat Comisiei aceste acte, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor directive;

- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul național a expirat la 30 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 164, p. 44.

⁽²⁾ JO L 164, p. 114.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Belgia) la 27 aprilie 2007 — VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers și VZW Andibel/Belgia

(Cauza C-219/07)

(2007/C 155/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers și VZW Andibel

Pârât: Belgische Staat (Belgia)

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie interpretat articolul 30 din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, considerat în mod individual sau coroborat cu Regulamentul (CE) nr. 338/97 ⁽¹⁾ al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea în sensul că nu este justificată o interdicție a importului de animale și a comerțului cu acestea, introdusă în aplicarea articolului 3a alineatul 1 din Wet betreffende de bescherming en het welzijn der dieren [Legea privind protecția și binele

animalelor] din 14 august 1986 în ceea ce privește mamiferele importate din alt stat membru și care sunt menționate în anexele B, C și D ale Regulamentului sau nu figurează în acesta, atunci când aceste mamifere sunt deținute în statul membru respectiv cu respectarea dispozițiilor legale ale aceluși stat, iar aceste dispoziții sunt în conformitate cu Regulamentul?

- 2) Se opune articolul 30 CE sau Regulamentul nr. 338/97 reglementării unui stat membru, care în temeiul legislației în vigoare privind protecția animalelor, interzice utilizarea comercială a anumitor specii, cu excepția celor prevăzute expres în dispozițiile naționale, atunci când scopul de a proteja aceste specii, astfel cum este prevăzut în articolul 30 CE, poate fi atins într-un mod la fel de eficient și prin măsuri care restrâng în mai mică proporție comerțul intercomunitar?¹

⁽¹⁾ JO L 61, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 3 mai 2007 — UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas)/Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE și Administración del Estado

(Cauza C-222/07)

(2007/C 155/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas)

Alte părți: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE și Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 din Directiva 89/552/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune, așa cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997, le permite statelor membre să impună operatorilor de televiziune obligația de a alocă un procentaj din

veniturile de exploatare pentru finanțarea anticipată a filmelor cinematografice și de televiziune europene?

- 2) În cazul în care răspunsul la întrebarea precedentă ar fi afirmativ, rezultă că o normă națională care, pe lângă faptul că prevede obligația de finanțare anticipată prezentată anterior, rezervă un procent de 60 % din finanțarea obligatorie menționată pentru operele având ca limbă originală spaniola este conformă cu această directivă și cu articolul 12 din Tratatul CE, coroborat cu celelalte dispoziții speciale la care se referă acesta?
- 3) Obligația impusă de o normă națională operatorilor de televiziune de a alocă un procentaj din veniturile de exploatare pentru finanțarea anticipată a filmelor cinematografice, din care un procent de 60 % trebuie să fie destinat special operelor având ca limbă originală spaniola, constituie un ajutor de stat în favoarea industriei menționate, în sensul articolului 87 din Tratatul CE?

⁽¹⁾ JO L 298, p. 23.

⁽²⁾ JO L 202, p. 60.

Acțiune introdusă la 4 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-224/07)

(2007/C 155/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și P. Dejmek, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, întrucât nu a adoptat toate actele cu putere de lege și toate actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară) ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 33 din această directivă.

În subsidiar:

constatarea că, întrucât nu a comunicat Comisiei actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (Directiva privind siguranța feroviară), Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 33 din această directivă.

— Obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/49/CE a expirat la 30 aprilie 2006.

(¹) JO L 164, p. 44, și rectificare, JO L 220, p. 16.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 7 mai 2007 — Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln

(Cauza C-226/07)

(2007/C 155/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Pârât: Hauptzollamt Köln

Întrebarea preliminară

Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (¹) trebuie interpretat în sensul că o întreprindere ce a utilizat motorină impozitată, clasificată la poziția 2710 din Nomenclatura Combinată, pentru a produce electricitate și a

solicitat rambursarea impozitului, poate invoca în mod direct această prevedere?

(¹) JO L 283, p. 51.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal administratif de Paris (Franța) la 9 mai 2007 — Diana Mayeur/Ministre de la santé et des solidarités

(Cauza C-229/07)

(2007/C 155/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Diana Mayeur

Pârât: Ministre de la santé et des solidarités

Întrebarea preliminară

Prevederile articolului 23 din Directiva 2004/38/CE din 29 aprilie 2004 (¹) permit unui resortisant al unui stat terț, soț al unui resortisant comunitar, să se prevealeze de reglementările comunitare privind recunoașterea reciprocă a diplomelor și libertatea de stabilire, și obligă autoritățile competente din statul membru căruia i se solicită autorizarea exercitării unei profesii reglementate să ia în considerare totalitatea diplomelor, certificatele și a altor titluri oficiale de calificare, chiar dacă acestea au fost obținute în afara Uniunii Europene, și atunci când au făcut cel puțin obiectul unei recunoașteri în alt stat membru, precum și experiența relevantă a persoanei interesate, procedând la o comparație între, pe de o parte, competențele atestate de aceste titluri oficiale de calificare și această experiență și, pe de altă parte, cunoștințele și calificările cerute de legislația națională?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, precum și — rectificări — JO L 229, p. 35 și JO 2005, L 197, p. 34).

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-230/07)

(2007/C 155/30)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Wils și M. Shotter, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu s-a asigurat că întreprinderile care operează rețele de telefonie publică pun la dispoziția autorităților care intervin în cazuri de urgență informații privind localizarea apelantului, în măsura posibilităților tehnice, pentru toate apelurile la numărul de apel de urgență unic european „112”, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 26 alineatul (3) din Directiva 2002/22/CE ⁽¹⁾;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul național a expirat la 24 iulie 2003.

⁽¹⁾ Directiva (CE) nr. 2002/22 a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51).

Acțiune introdusă la 10 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-234/07)

(2007/C 155/31)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Shotter și G. Braga da Cruz, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu s-a asigurat că în practică sunt puse la dispoziția autorităților care intervin în cazuri de urgență informații privind localizarea apelantului, în măsura posibilităților tehnice, pentru toate apelurile la numărul de apel de urgență unic european „112”, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 26 alineatul (3) din Directiva (CE) nr. 2002/22 ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciile universale și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal);
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 24 iulie 2003.

⁽¹⁾ JO L 108, p. 51.

Acțiune introdusă la 22 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-244/07)

(2007/C 155/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Dejmek și N. Yerrell, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat toate actele cu putere de lege și toate actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/50/CE a Parlamentului European și Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional ⁽¹⁾, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din această directivă;

În subsidiar:

constatarea faptului că, întrucât nu a comunicat Comisiei actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/50/CE a Parlamentului European și Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 din această directivă;

- Obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/50/CE a expirat la 29 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 164, p. 114, și rectificarea, JO L 220, p. 40.

Acțiune introdusă la 22 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-245/07)

(2007/C 155/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun, P. Dejmek, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea în termenul prevăzut a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea în dreptul intern a Directivei 2004/50/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE ⁽²⁾ a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE ⁽³⁾ a Parlamentului European și a Consiliului

privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional, respectiv prin necomunicarea către Comisie a acestor acte, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revineau în temeiul acestei directive.

- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a Directivei 2004/50/CE a expirat la 30 aprilie 2006.

⁽¹⁾ JO L 164, p. 114.

⁽²⁾ JO L 235, p. 6.

⁽³⁾ JO L 110, p. 1.

Acțiune introdusă la 24 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-250/07)

(2007/C 155/34)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și D. Kukovec)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin nepublicarea anterioară a unui anunț de participare și prin întârzierea nejustificată a răspunsului la cererea participantului care a depus plângerea privind explicarea motivelor respingerii ofertei sale, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligația de a publica un anunț de participare înaintea demarării unei proceduri de depunere a ofertelor, care îi revine în temeiul articolului 20 alineatul (2) din Directiva 93/38/CEE ⁽¹⁾ privind coordonarea procedurilor de achiziție publică ale entităților care operează în sectoarele apă, energie, transport și telecomunicații și obligația care îi revine în temeiul articolului 41 alineatul (4) din Directiva 93/38/CEE, după cum au fost interpretate prin jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia a fost sesizată cu o plângere privind neregularități în desfășurarea unei proceduri de cerere de oferte anunțată de Dimosia Epikhirisi Ilektrismou (companie publică în domeniul energiei electrice, denumită în continuare „DEI”) pentru studierea, furnizarea, transportul, instalarea și punerea în funcțiune a două unități de producere a energiei electrice la centrala termoelectrică Atherinolakkos din Creta.

Comisia consideră că DEI a omis să publice anunțul de participare, încălcând articolul 20 alineatul (2) litera (a) din Directiva 93/38/CEE care prevede excepții de la această obligație atunci când sunt îndeplinite condiții de strictă interpretare. În particular, Comisia consideră că DEI a efectuat o interpretare greșită a termenilor „oferta adecvată” și „modificare substanțială a condițiilor inițiale ale contractului de participare” cu scopul de a justifica aplicarea excepției prevăzute în dispoziția de mai sus.

Comisia consideră, de asemenea, că în cazul de față nu se pot invoca motive imperative și de o urgență excepțională, sau evenimente neprevăzute în sensul articolului 20 alineatul (2) litera (d), întrucât acestea nu sunt dovedite de către DEI.

În sfârșit, în lumina jurisprudenței Curții, Comisia consideră că a existat o întârziere importantă în motivarea respingerii ofertei participantului care a depus plângerea, încălcându-se articolul 41 alineatul (4) din Directiva 93/38/CEE.

În consecință, Comisia consideră că Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 20 alineatul (2) și 41 alineatul (4) din Directiva 93/38/CEE.

(¹) JO L 199, 9.8.1993, p. 84.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Continuarea activității Tribunalului în perioada 1-17 septembrie 2007

(2007/C 155/35)

Tribunalul, cu ocazia Conferinței plenare din 6 iunie 2007, a luat act de faptul că, datorită vacanței judecătorești, depunerea jurământului în fața Curții de către patru noi Membri ai Tribunalului va avea loc numai la sfârșitul acestei vacanțe și că, prin urmare, în conformitate cu articolul 5 al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție, până la intrarea în funcție a noilor Membri ai Tribunalului:

- președinția Tribunalului va fi asigurată de către domnul Președinte Vesterdorf;
- președinția camerelor de cinci judecători va fi asigurată de către domniile președinți de cameră Jaeger, Pirrung, Vilaras, respectiv Legal;
- președinția primei Camere va fi asigurată de către domnul președinte de cameră Cooke;
- decizia din 14 ianuarie 2006 (JO C 10, p. 19) privind compunerea camerei de recurs și repartizarea cauzelor acestei camere, decizia din 5 iulie 2006 (JO C 190, p. 14) privind compunerea Marii Camere și desemnarea judecătorului locțiitor al Președintelui Tribunalului în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii și Decizia din 15 ianuarie 2007 (JO C 42, p. 22) privind repartizarea judecătorilor pe camere și criteriile de repartizare a cauzelor vor continua să fie aplicate.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 mai 2007 — Duales System Deutschland/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-151/01) ⁽¹⁾

(„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Sistem de colectare și de recuperare a ambalajelor comercializate în Germania și purtând logoul Der Grüne Punkt — Decizie de constatare a exploatării abuzive a unei poziții dominante — Barieră la intrare — Redevență datorată în temeiul «contractului de utilizare a logoului»”)

(2007/C 155/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, anterior Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG (Köln, Germania) (reprezentanți: W. Deselaers, B. Meyring, E. Wagner și C. Weidemann, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial S. Rating, ulterior P. Oliver și H. Gading și M. Schneider și în final W. Mölls și R. Sauer, agenți)

Interveniente în susținerea concluziilor pârâtei: Vfw AG (Köln, Germania) (reprezentanți: H.F. Wissel și J. Dreyer, avocats); Landbell AG für Rückhol-Systeme (Mainz, Germania); și BellandVision GmbH (Pegnitz, Germania) (reprezentanți: A. Rinne și A. Walz, avocats)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2001/463/CE a Comisiei din 20 aprilie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] (cauza COMP D3/34493 — DSD) (JO L 166, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor efectuate de Comisie, de Landbell AG für Rückhol-Systeme și de BellandVision GmbH, inclusiv cele aferente procedurii de aplicare a măsurilor provizorii.
- 3) Obligă Vfw AG la plata propriilor cheltuieli de judecată, inclusiv cele aferente procedurii de aplicare a măsurilor provizorii.

⁽¹⁾ JO C 289, 13.10.2001.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 24 mai 2007 — Duales System Deutschland/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-289/01) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Sistem de colectare și de recuperare a ambalajelor comercializate în Germania și purtând logoul Der Grüne Punkt — Decizie de exceptare — Obligații impuse de Comisie pentru a garanta concurența — Excluzivitate acordată de operatorul sistemului întreprinderilor de colectare utilizate — Restrângere a concurenței — Necesitatea de a garanta accesul concurenților la instalațiile de colectare utilizate de operatorul sistemului — Angajamente asumate de operatorul sistemului”)

(2007/C 155/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH, anterior Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG (Köln, Germania) (reprezentanți: W. Deselaers, B. Meyring, E. Wagner, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial S. Rating, ulterior P. Oliver și H. Gading și M. Schneider și în final W. Mölls și R. Sauer, agenți)

Intervenientă în susținerea concluziilor pârâtei: Landbell AG für Rückhol-Systeme (Mainz, Germania) (reprezentanți: A. Rinne și A. Walz, avocați)

Obiectul

Anularea articolului 3 din Decizia 2001/837/CE a Comisiei din 17 septembrie 2001, în cadrul unei proceduri inițiate în temeiul articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cauzele COMP/34493 — DSD, COMP/37366 — Hofmann + DSD, COMP/37299 — Edelhoff + DSD, COMP/37291 — Rechmann + DSD, COMP/37288 — ARGE și alte cinci întreprinderi + DSD, COMP/37287 — AWG și alte cinci întreprinderi + DSD, COMP/37526 — Feldhaus + DSD, COMP/37254 — Nehlsen + DSD, COMP/37252 — Schönmakers + DSD, COMP/37250 — Altvater + DSD, COMP/37246 — DASS + DSD, COMP/37245 — Scheele + DSD, COMP/37244 — SAK + DSD, COMP/37243 — Fischer + DSD, COMP/37242 — Trienkens + DSD, COMP/37267 — Interseroh + DSD) (JO L 319, p. 1), sau anularea, cu titlu subsidiar, a acestei decizii în întregime, și anularea angajamentului reclamantei reprodus în considerentul 72 din această decizie.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta, *Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH*, la plata a trei părți din propriile cheltuieli de judecată, trei părți din cheltuielile efectuate de Comisie, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de *Landbell AG für Rückhol-Systeme*.
- 3) Obligă Comisia la plata unui sfert din propriile cheltuieli, precum și unui sfert din cheltuielile efectuate de reclamantă.

(⁽¹⁾) JO C 44, 16.2.2002.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007 — F/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-324/04) (⁽¹⁾)

(„Funcție publică — Funcționari — Indemnizație de expatriere — Acțiune în anulare — Acțiune în despăgubiri — Articolul 4 alineatul (1) litera (a) din anexa VII la Statutul funcționarilor — Noțiunea de organizație internațională — Reședința obișnuită și activitatea profesională principală — Refuz retroactiv de acordare a indemnizației de expatriere — Restituirea plăților nedatorate”)

(2007/C 155/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: F (Rhode-Saint-Genèse, Belgia) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: H. Krämer, agent)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziilor Comisiei prin care nu i se acordă reclamantului, cu efect retroactiv, indemnizația de expatriere și prin care se stabilește metoda de recuperare a sumelor primite în mod necuvenit în acest temei și, pe de altă parte, cerere de rambursare a tuturor sumelor care au fost sau vor fi reținute din salariul reclamantului începând cu luna februarie 2004, la care se aplică dobânzi, precum și o cerere de despăgubiri pentru repararea prejudiciului material și moral pe care reclamantul pretinde că l-a suferit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă fiecare parte să își suporte propriile cheltuieli de judecată.

(⁽¹⁾) JO C 300, 4.12.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007 — Merant/OAPI — Focus Magazin Verlag (FOCUS)

(Cauza T-491/04) (⁽¹⁾)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de marcă comunitară verbală FOCUS — Marcă națională figurativă anterioară MICRO FOCUS — Risc de confuzie — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 155/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Merant GmbH (Ismaning, Germania) (reprezentant: A. Schulz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial D. Schennen, ulterior G. G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Germania) (reprezentant: U. Gürtler, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 octombrie 2004 (cauza R 542/2002-2) referitoare la o procedură de opoziție între Merant GmbH și Focus Magazin Verlag GmbH.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 18 octombrie 2004 (cauza R 542/2002-2).
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanta Merant GmbH; OAPI suportă propriile sale cheltuieli de judecată.
- 3) Intervenienta Focus Magazin Verlag Gmb suportă propriile sale cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 82, 2.4.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007
— Comisia Comunităților Europene/IIC**

(Cauza T-500/04) (¹)

(„Clauză compromisorie — Competența Tribunalului — Restituirea avansului plătit de Comunitate pentru proiectele finanțate în domeniul rețelelor transeuropene de telecomunicații — Decădere — Caracter rambursabil al cheltuielilor pretins efectuate”)

(2007/C 155/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Braun, W. Wils și N. Knittlmayer, agenți)

Pârâtă: IIC Informations-Industrie Consulting GmbH (Königswinter, Germania) (reprezentanți: E. Rott și J. Wolff, avocats)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 238 CE, prin care se urmărește obligarea pârâtei la restituirea unei părți din avansul vărsat de Comunitate în executarea a două contracte de finanțare în domeniul programelor culturale.

Dispozitivul

- 1) Obligă IIC Informations-Industrie Consulting GmbH la plata către Comisia Comunităților Europene a sumei de 179 337 euro datorate în principal, majorată cu dobânzi moratorii în cuantum de 4 % pe an începând cu 1 noiembrie 1998, până la achitarea integrală a sumelor datorate.
- 2) Respinge cererea în ceea ce privește celelalte capete de cerere.
- 3) Respinge cererea IIC Informations-Industrie Consulting GmbH urmărind protejarea împotriva executării silite a prezentei hotărâri.

- 4) Obligă IIC Informations-Industrie Consulting GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 82, 2.4.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007
— La Perla/OAPI — Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA
MODERN CLASSIC)**

(Cauza T-137/05) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de anulare — Marcă comunitară verbală NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC — Mărci naționale figurative și marcă națională verbală anterioare la PERLA și LA PERLA PARFUMS — Motiv relativ de refuz — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 155/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Gruppo La Perla SpA (Bologna, Italia) (reprezentanți: R. Morresi și A. Dal Ferro, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial M. Capostagno, ulterior O. Montalto, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Worldgem Brands — Gestao e Investimentos L^{da} (fostă Cielo Brands — Gestão e Investimentos L^{da}) (Madeira, Portugalia) (reprezentanți: G. Bozzola și C. Bello-munno, avocats)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 25 ianuarie 2006 (cauza R 537/2004-1) referitoare la o procedură de anulare între Gruppo La Perla SpA și Worldgem Brands — Gestao e Investimentos L^{da}.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 25 ianuarie 2005 (cauza R 537/2004-1).
- 2) Obligă intervenienta să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, plata unei treimi din cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

3) Reclamanta suportă două treimi din propriile sale cheltuieli de judecată.

4) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 132, 28.5.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 mai 2007
— Trek Bicycle/OAPI-AUDI (ALLTREK)**

(Cauza T-158/05) (¹)

(„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ALLTREK — Marcă națională verbală anterioară TREK — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Lipsa similitudinii produselor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94*”)

(2007/C 155/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Trek Bicycle Corp. (Waterloo, Wisconsin, Statele Unite) (reprezentanți: J. Kroher și A. Hettenkofer, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial B. Müller, apoi G. Schneider, în calitate de agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Audi AG (Ingolstadt, Germania) (reprezentanți: L. von Zumbush și M. Groebl, avocats)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 2 februarie 2005 (cauza R 587/2004-4) privind o procedură de opoziție între Trek Bicycle Corp. și Audi AG.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).
- 3) Intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 171, 9. 7. 2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007
— Mebrom/Comisie**

(Cauza T-198/05) (¹)

(„*Răspundere extracontractuală — Import de bromură de metil în Uniunea Europeană — Crearea tardivă a site-ului Internet care permite solicitarea și acordarea de licențe și de cote de import — Articolele 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Prejudiciu rezultat dintr-un beneficiu nerealizat — Realitatea prejudiciului*”)

(2007/C 155/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Mebrom NV (Rieme-Ertvelde, Belgia) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și X. Lewis, în calitate de agenți)

Obiectul

Cerere de reparare a prejudiciului pretins a fi fost suportat de reclamantă întrucât Comisia nu ar fi înființat un sistem de autorizare a importului de bromură de metil în Uniunea Europeană în ianuarie și în februarie 2005 în vederea utilizărilor critice.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie; reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 182, 23.7.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007
— Mebrom NV/Comisie**

(Cauza T-216/05) (¹)

(„*Protecția stratului de ozon — Import de bromură de metil în Uniunea Europeană — Refuz de alocare a unei cote de import pentru utilizare critică pentru anul 2005 — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Aplicare a articolelor 3, 4, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Încredere legitimă — Securitate juridică*”)

(2007/C 155/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Mebrom NV (Rieme-Ertvelde, Belgia) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: U. Wölker și X. Lewis, în calitate de agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a unei pretinse decizii conținută în scrisoarea Comisiei din 11 aprilie 2005 adresată reclamantei și privind alocarea de cote de import de bromură de metil pentru anul 2005.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Obligă reclamanta la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisie.*

(¹) JO C 182, 23.7.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2007 — Procter & Gamble/OAPI (Tablete pătrate, albe, cu desen floral colorat)

(Cauze conexate T-241/05, T-262/05 — T-264/05, T-346/05, T-347/05, T-29/06 — T-31/06) (¹)

(„Marcă comunitară — Cereri de mărci comunitare tridimensionale — Tablete pătrate, albe, cu desen floral colorat — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa caracterului distinctiv”)

(2007/C 155/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Statele Unite) (reprezentant: G. Kuipers, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: inițial D. Schennen, apoi G. Schneider, agenți)

Obiectul

Nouă acțiuni introduse împotriva deciziilor Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 aprilie 2005 (cauza R 843/2004-1), din 3 mai 2005 (cauza R 845/2004-1), din 4 mai 2005 (cauza R 849/2004-1), din 1 iunie 2005 (cauza R 1184/2004-1), din 6 iulie 2005 (cauzele R 1188/2004-1 și R 1182/2004-1), din 16 noiembrie 2005 (cauza R 1183/2004-1), din 21 noiembrie 2005 (cauza R 1072/2004-1) și din 22 noiembrie 2005 (cauza R 1071/2004-1), privind cererea de înregistrare a mărcilor tridimensionale.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) *Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 205, 20.8.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2007 — Henkel/OAPI — SERCA (COR)

(Cauza T-342/05) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale COR — Marcă națională figurativă anterioară cuprinzând elementul verbal «dor» în caractere gotice — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 155/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Henkel KGaA (Düsseldorf, Germania) (reprezențanți: C. Osterrieth, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: inițial A. Folliard-Monguiral, ulterior G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI: Serra Y Roca, SA (SERCA) (Barcelona, Spania)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 iulie 2005 (cauza R 556/2003-1) cu privire la o procedură de opoziție între Henkel KGaA și Serra Y Roca, SA (SERCA).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 296, 26.11.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2007
— Parlamentul European/Eistrup**

(Cauza T-223/06 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Cerere introductivă semnată de avocat prin intermediul unei ștampile — Inadmisibilitatea acțiunii”)

(2007/C 155/47)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Recurent: Parlamentul European (reprezentanți: H. von Hertzen și L. Knudsen, agenți)

Cealaltă parte în proces: Ole Eistrup (Knebel, Danemarca) (reprezentanți: S. Hjelmborg și M. Honoré, avocați)

Obiectul

Recurs declarat împotriva ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 13 iulie 2006, Eistrup/Parlamentul European (F-102/05, nepublicată încă în Recueil), și vizând anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

- 1) Anulează ordonanța Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 13 iulie 2006, Eistrup/Parlamentul European (F-102/05, nepublicată încă în Recueil).
- 2) Respinge ca inadmisibilă acțiunea introdusă de domnul Eistrup și înregistrată pe rolul Tribunalului Funcției Publice sub nr. F-102/05.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii desfășurate în primă instanță, cât și procedurii de recurs.

⁽¹⁾ JO C 249, 14.10.2006.

**Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din
21 mai 2007 — Kronberger/Parlamentul European**

(Cauza T-18/07 R)

(„Măsuri provizorii — Actul privind alegerea membrilor Parlamentului European — Cerere de măsuri provizorii — Inadmisibilitate”)

(2007/C 155/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Hans Kronberger (Viena, Austria) (reprezentant: W. Weh, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: H. Krück, N. Lorenz și M. Windisch, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii având ca obiect, pe de o parte, declararea cu titlu provizoriu a nevalidității atribuirii unui mandat în Parlamentul European titularului său actual și, pe de altă parte, atribuirea provizorie a aceluiași mandat reclamantului.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se va soluționa odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2007 — P.P.TV/OAPI — Rentrak (PPT)

(Cauza T-118/07)

(2007/C 155/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheza

Părțile

Reclamantă: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: I. de Carvalho Simões și J. Conceição Pimenta, avogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: RENTRAK Corp.

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei R. 1040/2005-1 din 7 februarie 2007 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (cauză conexă: Decizia nr. 2254/2005 din 28 iunie 2005 a diviziei de opoziție a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne);
- obligarea, în consecință, a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne să respingă înregistrarea mărcii comunitare nr. 1758382 cu privire la toate serviciile enumerate;
- obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: RENTRAK Corp.

Marca comunitară vizată: marca verbală PPT (servicii de distribuire de casete video pe baza împărțirii profitului sau pe baza unui tarif de utilizare; închiriere de casete video și DVD; închiriere de videorecordere și DVD player; distribuție de benzi video; închiriere de casete video, DVD, videorecordere și DVD player on-line prin intermediul unei rețele informatice globale, clasa 41).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca națională portugheză nr. 330.375, caracterizată de elementul verbal „PPTV” (servicii de „educație; instruire; divertisment; activități sportive și culturale” din clasa 41).

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția și respinge înregistrarea mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge opoziția.

Motivele invocate:

Similitudinea serviciilor: interpretarea camerei de recurs care susține că serviciile referitoare la marca în discuție, fiind doar de distribuție, nu sunt destinate aceluiași consumator, astfel încât nu au legătură cu serviciile prestate de către reclamantă, este prea restrictivă.

Asemnarea grafică și riscul de confuzie: primele trei litere din ambele semne sunt aceleași. Niciuna dintre mărci nu are o semnificație imediată pentru consumatorul portughez, care le percepe ca semne rezultate din fantezie și, în consecință, originale.

Riscul de confuzie include riscul de asociere.

Chiar dacă ar reuși să distingă mărcile consumatorii portughezi, nu este exclusă posibilitatea ca aceștia să le atribuie aceeași origine și să creadă că între întreprinderile titulare există relații comerciale, economice sau de organizare, fapt care ar putea provoca o situație de concurență neloială, chiar dacă nu aceasta ar fi intenția persoanei care solicită înregistrarea mărcii comunitare respective.

**Acțiune introdusă la 24 aprilie 2007 — Mohr & Sohn/
Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-131/07)

(2007/C 155/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt [Niederwalluf (Rhg), Germania] (reprezentant: F.von Waldstein, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei pârâtei din 28 februarie 2007 și obligarea Comisiei să dispună aprobarea unei excepții în favoarea reclamantei pentru macaraua plutitoare „Niclas” potrivit articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 718/1999 al Consiliului din 29 martie 1999 privind politica capacității flotei Comunității cu scopul de a promova transportul pe căile navigabile interioare;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia Comisiei SG-Greffe (2007) D/200972 din 28 februarie 2007 referitoare la cererea sa depusă în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 718/1999⁽¹⁾ pentru acordarea unei excepții pentru macaraua plutitoare „Niclas”. Reclamanta solicitase exceptarea acestei nave specializate de la aplicarea regulii „vechi pentru nou”. În decizia atacată, pârâta a decis să nu dispună acordarea unei excepții corespunzătoare pentru nava „Niclas”.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă mai ales faptul că, în ceea ce privește macaraua plutitoare „Niclas”, aceasta nu a fost tratată drept o navă care intră sub incidența Regulamentului nr. 718/1999. În această privință, reclamanta susține că nava în discuție nu deține un certificat de apartenență la navigația pe Rin, certificat care este totuși obligatoriu pentru transportul mărfurilor pe căile de navigabile europene. În opinia reclamantei macaraua plutitoare „Niclas” nu se deosebește cu nimic de navele depozit potrivit articolului 2 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul nr. 718/1999 sau de navele cu magazie de material dragat precum și de instalațiile plutitoare ale întreprinderilor în înțelesul articolului 2 alineatul (2) litera (g) din același regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 718/1999 al Consiliului din 29 martie 1999 privind politica capacității flotei Comunității cu scopul de a promova transportul pe căile navigabile interioare.

Acțiune introdusă la 2 mai 2007 — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-137/07)

(2007/C 155/51)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda. (Queluz, Portugalia) (reprezentant: C. Mourato, advogado)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- obligarea Comisiei de a acționa în conformitate cu prevederile articolului 14b din Directiva 93/42/CEE din 14 iunie 1993 (¹), în special obligarea organismului notificat, prin intermediul statului german, să activeze asigurarea de răspundere civilă obligatorie prevăzută la punctul 6 din anexa XI la Directiva 93/42 din 14 iunie și la punctul 7 litera (a) din documentul MEDDEV 2.10-2 Rev 1 aprilie 2001, pentru repararea prejudiciilor suferite de reclamantă;
- în subsidiar, obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 2 419 665,42 euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciile suferite, în cazul în care reclamantei nu i se repară aceste prejudicii prin intermediul asigurării de răspundere civilă obligatorie;
- obligarea Comisiei la plata de dobânzi de întârziere către reclamantă, începând de la data introducerii acțiunii, calculate pe baza ratei de referință a Băncii Centrale Europene, majorată cu 2 puncte procentuale;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, în special la plata cheltuielilor necesare efectuate de către reclamantă în legătură cu procedura, între care cheltuielile de deplasare și de ședere, precum și remunerarea unui avocat, conform articolului 91 litera (b) din același regulament.

Motivele și principalele argumente

În cadrul activităților sale comerciale, reclamanta, societate comercială cu sediul în Portugalia, a importat din Taiwan în primul semestru al anului 2002, două loturi de 5 184 termometre digitale fabricate de societatea Geon Corporation (denumită în continuare „Geon”), care s-au dovedit defecte.

Sistemul de control al calității al Geon a fost verificat de TÜV Rheinland, care, în calitate sa de organism notificat responsabil în această procedură, avea obligația legală de a efectua inspecții și evaluări corespunzătoare, pentru a certifica faptul că producătorul aplica sistemul de calitate aprobat, având chiar posibilitatea de a face controale inopinate la producător, în timpul cărora, dacă era necesar, putea să efectueze sau să dispună să se efectueze teste de verificare a bunei funcționări a sistemului de control al calității, conform punctelor 4.2 și 4.3 din anexa V la directivă.

Organismul notificat în cauză, TÜV Rheinland, nu a fost în măsură să garanteze că produsul pe care l-a certificat putea fi comercializat în condiții de siguranță în Europa, refuzând totodată să își asume răspunderea, atunci când a fost avertizat de către reclamantă cu privire la problemele grave cauzate de acest produs.

În acest mod, organismul menționat a încălcat prevederile punctului 4 din anexa V la directivă și punctele 1, 2 și 4, mai precis punctele 4.1, 4.3 și 4.4 din modulul D (Asigurarea calității producției) din Decizia 93/465/CEE a Consiliului din 22 iulie 1993 (²).

În ipoteza în care există vreun dubiu cu privire la competența unui organism notificat, procedura pe care Comisia și statele membre trebuie să o adopte constă, astfel cum prevede punctul 6.2.2 alineatul (1) din Liniile directoare pentru aplicarea directivelor emise pe baza noii abordări și a abordării globale, în efectuarea unei noi evaluări a capacității organismului respectiv de a desfășura acțiunile pentru care a fost notificat.

Era de competența Comisiei să solicite autorității germane competente, conform punctului A capitolul I din anexa la Decizia 93/465, să adopte măsurile necesare prevăzute în documentul MEDDEV 2.10-2 Rev 1 aprilie 2001 și să acționeze împotriva organismului pe care aceasta îl desemnase.

În cazurile, precum cel de față, în care se observă o eroare în procesul de evaluare a calității producției unei întreprinderi, care are drept consecință comercializarea de produse neconforme ce pun în pericol sănătatea consumatorilor, punctul 6 din anexa XI la directivă prevede că organismul notificat trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă care va trebui să fie activată în cazul producerii oricărui risc asigurat, care acoperă în special cazurile în care organismul notificat se vede obligat să retragă sau să suspende certificate, astfel cum prevede expres și punctul 7 din documentul MEDDEV 2.10-2 Rev 1.

Independent de răspunderea ce revine autorităților naționale responsabile de supravegherea pieței de a verifica competența organismului notificat și în pofida faptului că asupra organismului respectiv Comisia nu poate acționa direct, această instituție, avertizată în mod sistematic cu privire la problema gravă care apăruse, avea obligația de a acționa împreună cu statul membru pe teritoriul căruia se afla sediul organismului respectiv, obligându-l să adopte măsurile corective necesare pentru a garanta siguranța și sănătatea cetățenilor europeni, conform articolului 152 alineatul (1) din Tratatul CE.

Reclamanta solicita doar ca autoritatea națională germană competentă, BfArM, să fie obligată de către Comisie, prin intermediul statului german, să activeze asigurarea de răspundere civilă prevăzută de lege, astfel încât reclamantei să-i fie reparate prejudiciile cauzate prin introducerea pe piață a unor produse neconforme care purtau marcajul CE.

La punctul 8.3.3 Liniile directoare prevăd: „Comisia este responsabilă pentru administrarea clauzei de salvagardare la nivel comunitar și este obligată să asigure aplicarea sa în întreaga Comunitate”.

Infarmed (Instituto Nacional da Farmácia e do Medicamento) a suspendat comercializarea produsului în discuție în Portugalia și a dispus retragerea lui, tocmai în temeiul articolului 14b din directivă.

În consecință, Comisia a încălcat următoarele dispoziții legale: articolul 152 alineatul (1) din Tratatul CE; articolul 14b din Directiva 93/42; punctele 6.2.2 alineatul (1), 8.2.2, 8.2.3, 8.3.2 și 8.3.3 din Liniile directoare pentru aplicarea directivelor emise pe baza noii abordări și a abordării globale; punctul A capitolul I din anexa la Decizia 93/465.

Prin nedeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor legale menționate, Comisia a împiedicat reclamanta să obțină repararea prejudiciilor suferite prin intermediul asigurării de răspundere civilă obligatorie respective.

Reclamanta se aștepta să poată vinde un minim de 500 000 de termometre pe an.

Din momentul în care s-a decis retragerea produsului de pe piață, reclamantei i s-au închis porțile acestei piețe, având în vedere că imaginea sa a rămas iremediabil asociată cu lipsa de conformitate a produselor pe care le-a introdus pe piață.

Prejudiciile suportate de reclamantă sunt în sumă de 2 419 665,42 euro.

(¹) Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozițiile medicale (JO L 169, p. 1).

(²) JO L 220, p. 23.

Acțiune introdusă la 4 mai 2007 — Schindler Holding și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-138/07)

(2007/C 155/52)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Schindler Holding Ltd (Hergiswil, Suedia), Schindler Management AG (Ebikon, Suedia), S.A. Schindler N.V. (Bruxelles, Belgia), Schindler Sàrl (Luxemburg, Luxemburg), Schindler Liften B.V. (s-Gravenhage, Țările de Jos) și Schindler Deutschland Holding GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: R. Bechtold, W. Bosch, U. Soltész și S. Hirsbrunner, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea, în temeiul articolului 231 alineatul (1) CE, a Deciziei din 21 februarie 2007 (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante);
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate prin această decizie;
- obligarea Comisiei, în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 în cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante. În decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantelor și altor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere referitoare la instalarea și întreținerea unor ascensoare și scări rulante în Belgia, Germania, Luxemburg și Țările de Jos. În opinia Comisiei, întreprinderile respective au încălcat articolul 81 CE.

În sprijinul acțiunii lor, reclamantele invocă următoarele motive:

- Încălcarea principiului securității juridice de către articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (¹) în măsura în care această dispoziție conferă Comisiei o marjă de apreciere nelimitată la stabilirea cuantumului amenzilor;
- Nerespectarea interdicției efectului retroactiv de amenda aplicată de Comisie;
- Lipsa de eficacitate a Orientărilor privind metoda de stabilire a amenzilor („Orientările din 1998”) (²) întrucât, prin stabilirea unei legături între cuantumul de bază al amenzii și încălcare, acestea nu țin cont în mod corespunzător de circumstanțele individuale și acordă Comisiei o marjă de apreciere prea mare în stabilirea cuantumului amenzilor;
- Ilegalitatea administrării probelor aduse de martori principali în temeiul Comunicării privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor (³) din cauza încălcării principiului *nemo tenetur*, respectiv a dreptului de nu se autoincrimina, a principiului *in dubio pro reo* și a principiului proporționalității și din cauza modului în care Comisia și-a depășit competențele adoptând această regulă;
- Încălcarea principiului separării puterilor și a dreptului la un proces echitabil;
- Ilegalitatea deciziei atacate, din prisma dreptului internațional public, din cauza caracterului expropriator al amenzilor aplicate;
- Încălcarea Orientărilor din 1998 prin aceea că, în raport cu încălcările efectiv comise, cuantumul de bază utilizat pentru calcularea amenzilor sunt excesiv de mari;
- Încălcarea Orientărilor din 1998 prin aceea că nu s-a ținut cont în mod adecvat sau nu s-a ținut cont deloc de circumstanțele atenuante;
- Încălcarea regulilor din 2002 referitoare la martorii principali, prin acordarea unor reduceri extrem de mici sau prin refuzarea nejustificată a unor astfel de reduceri;
- Lipsa proporționalității nivelului amenzilor;
- Ilegalitatea deciziei atacate în măsura în care privește Schindler Holding Ltd și Schindler Management AG pentru motivul că, în lipsa unui acord de drept internațional public cu Elveția, nu a fost comunicată în mod valabil acestor întreprinderi;

- Absența condițiilor pentru răspunderea solidară a Schindler Holding Ltd;
- Încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 pentru motivul că au fost depășite limitele maxime ale amenzilor.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).
- (²) Orientări privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3).
- (³) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 mai 2007 — Pioneer Hi-Bred International/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-139/07)

(2007/C 155/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, SUA)
(reprezentant: J. Temple Lang, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a supus comitetului de reglementare proiectul măsurilor de adoptat în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din decizia Consiliului, Comisia s-a abținut să hotărască în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2000/18 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că, potrivit articolului 232 CE, încălcând articolul 18 din Directiva 2000/18 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic (¹), Comisia s-a abținut să hotărască pentru a asigura adoptarea unei decizii referitoare la notificarea adresată de reclamantă de introducere pe piață a porumbului modificat genetic 1507, rezistent la insecte.

Reclamanta afirmă că, potrivit procedurii prevăzute de directivă, Comisia este obligată să asigure că, în termenul prevăzut în

directivă, se adoptă și se publică o decizie asupra unei notificări. Mai mult, reclamanta susține că, întrucât nu a supus comitetului de reglementare proiectul măsurilor de adoptat, Comisia nu a reușit să asigure adoptarea unei astfel de decizii, deși toate cerințele impuse de directivă reclamantei și altor părți fuseseră îndeplinite în conformitate cu directiva.

În plus, reclamanta susține că s-a solicitat Comisiei să își precizeze poziția în conformitate cu articolul 232 CE, însă Comisia nu a răspuns acestei solicitări. Aceasta, potrivit reclamantei, a avut efecte negative asupra situației sale juridice.

- (¹) Directiva 2001/18/CE din 12 martie 2001 a Parlamentului European și a Consiliului privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO 2001, L 106, p. 1).

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2007 — Chi Mei Optoelectronics Europe și Chi Mei Optoelectronics UK/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-140/07)

(2007/C 155/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Țările de Jos) și Chi Mei Optoelectronics UK Ltd (Havant, Regatul Unit) (reprezentați: S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a deciziei atacate; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introdusă, reclamanții cer anularea Deciziei C(2007)546 a Comisiei din 15 februarie 2007 prin care aceasta a solicitat reclamanților ca, în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (¹), să furnizeze anumite informații și documente referitoare la practicile investigate în cauza COMP/F/39309 — Thin Films Transistors Liquid Crystal Displays.

Reclamanții susțin că decizia atacată este ilegală întrucât Comisia nu dispune de competențe de investigare și aplicare a normelor comunitare prin care să solicite filialelor înființate în UE să furnizeze documente și informații aflate sub unicul control și în posesia persoanelor juridice cu sediul în afara jurisdicției Comisiei. Astfel, reclamanții susțin că a fost săvârșită o eroare de drept de către Comisie atunci când aceasta a adresat reclamanților o cerere formală de informații, prin care acestora li se solicita să furnizeze documente și informații aflate sub unicul control și în posesia firmei-mamă, cu sediul în afara teritoriului UE.

Mai exact, reclamanții pretind că decizia atacată încalcă articolul 18 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului întrucât nu respectă teoria proprietății și controlului documentelor și, prin urmare, restricțiile proprii acestor prevederi. În plus, reclamanții invocă faptul că decizia atacată încalcă principiile generale ale teritorialității, suveranității, neamestecului în treburile interne și egalității între state din dreptul internațional, prin aceea că urmărește extinderea jurisdicției proprii asupra unei societăți cu sediul în afara UE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-144/07)

(2007/C 155/55)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Bruxelles, Belgia) (reprezitanți: D. Turner și D. Mes, advocaten)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă;
- în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante).

Aceasta urmărește să obțină anularea deciziei în măsura în care se referă la reclamantă sau, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă mai întâi faptul că, în măsura în care încălcarea nu avea relevanță internațională în cadrul UE, Comisia nu avea competență să aplica articolul 81 CE.

În subsidiar, reclamanta susține că, în vederea aplicării articolului 81 CE în sensul Comunicării Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență (¹), Comisia nu era autoritatea de concurență cea mai bine plasată. În opinia reclamantei, inițiind o procedură, Comisia a adus atingere încrederii legitime pe care această comunicare ar fi putut să o inspire reclamantei.

În al treilea rând, inițiind o procedură și aplicând o amendă, Comisia a încălcat principiul *ne bis in idem*, principiul securității juridice, principiul încrederii legitime și principiul bunei administrări, dat fiind că autoritatea belgiană pentru concurență acordase reclamantei o imunitate în materie de amenzi în ceea ce privește participarea la încălcarea dispozițiilor referitoare la înțelegeri, care a făcut obiectul deciziei litigioase.

În plus, Comisia a considerat în mod greșit că reclamanta, ThyssenKrupp Elevators AG și ThyssenKrupp AG erau răspunzătoare solidar pentru încălcarea comisă de reclamantă.

De asemenea, reclamanta susține că, prin stabilirea cuantumului amenzii ce trebuie aplicată, Comisia a încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 (²), Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor (³), principiul egalității și principiul proporționalității. În plus, Comisia nu ar fi respectat plafonul în materie de amenzi prevăzut de articolul 23.

În plus, reclamanta susține că, în calcularea cuantumului reducerii amenzii ce trebuie aplicată reclamantei datorită cooperării sale în cadrul Comunicării privind clemența, Comisia a încălcat Comunicarea privind clemența (⁴) și principiul egalității.

În sfârșit, în stabilirea cuantumului reducerii amenzii ce trebuie aplicată datorită cooperării în afara cadrului regimului de clemență, Comisia s-ar fi făcut vinovată de încălcarea principiului egalității, a principiului proporționalității, a principiului încrederii legitime și a principiului bunei administrări.

(¹) JO 2004, C 101, p. 43.

(²) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1).

(³) Comunicarea Comisiei — Liniile directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3).

(⁴) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — OTIS și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-145/07)

(2007/C 155/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante Otis SA (Dilbeek, Belgia), Otis GmbH & Co. OHG (Berlin, Germania), Otis BV (Amersfoort, Țările de Jos) și Otis Elevator Co. (Farmington, Statele Unite) (reprezențanți: A. Winckler, lawyer, și J. Temple Lang, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- anularea sau reducerea substanțială a amenzii care a fost aplicată Otis prin decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată și a celorlalte cheltuieli ale Otis în legătură cu această cauză;
- luarea oricăror măsuri pe care Curtea le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea lor, reclamantele solicită anularea parțială, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante), în temeiul căreia reclamantele, alături de alte întreprinderi, au fost considerați responsabili de participarea la patru încălcări simple, complexe și continuate ale articolului 81 alineatul (1) CE prin împărțirea piețelor pe baza unor acorduri și/sau practici concertate având la bază alocarea cererilor de ofertă și a contractelor de vânzare, de instalare, de întreținere și de modernizare a ascensoarelor și scărilor rulante.

În susținerea cererii lor, reclamantele invocă următoarele nouă motive, fără a contesta împrejurările de fapt menționate în decizia atacată.

Comisia nu a aplicat în mod corect criteriile legale relevante când a considerat că Otis Elevator Company este responsabilă pentru comportamentul entităților locale, întrucât Otis Elevator Company nu a exercitat o influență decisivă asupra comportamentului comercial obișnuit al acestor filiale locale și nu ar fi putut avea cunoștință de comportamentul lor ilegal.

Comisia a aplicat în mod greșit liniile directoare ⁽¹⁾ cu privire la amenzi și a încălcat principiul proporționalității:

- prin majorarea amenzii cu caracter disuasiv pe baza cifrei de afaceri a întregului grup și
- prin determinarea cuantumului inițial referitor la Germania, întrucât Comisia nu a luat în considerare faptul că înțelegerile ilegale aveau ca obiect numai scările rulante și ascensoarele de valoare ridicată/de mare viteză, care constituie o mică parte din numărul total de ascensoare.

Comisia nu a respectat comunicarea privind cooperarea ⁽²⁾:

- prin neacordarea imunității în favoarea Otis pentru înțelegerile ilegale din Germania, întrucât Otis a fost singura companie care a furnizat probe și informații în legătură cu întregul scop și durata înțelegerilor privind ascensoarele și scările rulante sau
- prin neacordarea imunității parțiale cu privire la scările rulante și, respectiv, ascensoare în anumite perioade și prin nerespectarea obligației de motivare cu privire la acestea.

În schimb, Comisia ar fi trebuit să acorde o reducere de 50 % și, în orice caz, o reducere substanțială mai mare de 25 %. Reclamantele susțin că au fost apreciate în mod greșit de către Comisie întinderea și importanța semnificativă a probelor furnizate de Otis.

În continuare, Comisia a încălcat așteptările legitime ale Otis și principiul proporționalității:

- prin neacordarea reducerii obișnuite de 10 % pentru necontestarea faptelor referitoare la Belgia, Germania și Luxemburg; și
- prin neacordarea unei reduceri pentru furnizarea de informații suplimentare și clarificatoare.

În fine, Comisia a aplicat în mod greșit comunicarea privind cooperarea și liniile directoare privind amenzile când a fixat amenda în legătură cu Belgia, Germania și Luxemburg.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 1998 intitulată „Linii directoare privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3)”.
⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — United Technologies/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-146/07)

(2007/C 155/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: United Technologies Corp. (Hartford, Statele Unite) (reprezențanți: A. Winckler, lawyer, și J. Temple Lang, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea sau reducerea substanțială a amenzii aplicate societății UTC ca urmare a deciziei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;
- luarea oricăror altor măsuri pe care Tribunalul le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa, reclamanta urmărește să obțină anularea parțială, conform articolului 230 CE, a Deciziei C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante), în temeiul căreia reclamanta, printre alte întreprinderi, a fost ținută răspunzătoare pentru participarea sa la patru încălcări unice, complexe și continue ale articolului 81 alineatul (1) CE prin aceea că au împărțit piețele în baza unor acorduri și/sau practici concertate de atribuire a unor oferte și contracte de vânzare, instalare, întreținere și modernizare a ascensoarelor și a scărilor rulante.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta susține, în primul rând, că în mod greșit Comisia a considerat că simpla proprietate legală a unei filiale deținute integral justifică concluzia că există o răspundere a societății mamă. Reclamanta pretinde, în acest sens, că: (i) articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾ impune obligația de a dovedi existența intenției sau a neglijenței, (ii) societatea mamă trebuie să exercite un control real asupra politicii comerciale a filialei pe durata perioadei în care s-a săvârșit încălcarea sau să aibă cunoștință de acest comportament și să nu facă nimic pentru a-i pune capăt și (iii) răspunderea societății mamă pentru încălcarea regulilor de dreptul concurenței de către filială trebuie să se întemeieze pe comportamentul real al acesteia și nu pe capacitatea ei de a exercita o influență.

Reclamanta susține apoi că a contestat orice prezumție de răspundere, întrucât filialele sale și-au determinat în mod autonom comportamentul comercial zilnic, iar angajații relevanți nu au urmat instrucțiunile după ce reclamanta adoptase toate măsurile rezonabile pentru a asigura respectarea regulilor de concurență. Mai mult, în opinia reclamantei, Comisia nu a indicat pentru care motive a considerat că reclamanta nu a contestat prezumția de răspundere.

În plus, reclamanta susține că majorarea cu 70 % a amenzii aplicate reclamantei pentru motive de mărime și în scopuri disuasive este nejustificată și disproporționată.

În sfârșit, reclamanta susține că principiul egalității de tratament a fost încălcat de Comisie prin aceea că a considerat reclamanta ca fiind răspunzătoare pentru comportamentul ilegal al filialelor sale, în timp ce Comisia a aplicat un criteriu juridic diferit pentru a constata că Mitsubishi Electric Corporation Japan nu era răspunzătoare pentru comportamentul filialelor sale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Aufzüge și ThyssenKrupp Fahrtreppen/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-147/07)

(2007/C 155/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: ThyssenKrupp Aufzüge GmbH (Neuhausen auf den Fildern, Germania) și ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: U. Itzen și K. Blau-Hansen, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea deciziei atacate în măsura în care privește reclamanțele;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 în cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante. În decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantelor și altor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere referitoare la instalarea și întreținerea unor ascensoare și scări rulante în Germania. În opinia Comisiei, întreprinderile respective au încălcat articolul 81 CE.

În sprijinul acțiunii lor, reclamantele invocă următoarele motive:

- lipsa de competență a Comisiei în absența în absența relevanței internaționale a încălcării locale imputate;
- absența condițiilor pentru răspunderea solidară a reclamantelor cu societățile ierarhic superioare, deoarece acestea sunt independente din punct de vedere legal și economic;
- lipsa proporționalității în stabilirea cuantumurilor de bază luate în considerare la calcularea amenzii în comparație cu volumul de piață real avut în vedere;
- nelegalitatea factorului de multiplicare disuasiv întrucât cifra de afaceri a reclamantelor a constituit singurul factor relevant pentru calcularea amenzii și că acea cifră de afaceri nu justifică aplicarea acestui factor de multiplicare;
- lipsa justificării unei majorări pentru încălcare repetată în contextul calculării amenzii, motivată de erori de drept în includerea amenzilor anterioare și de erori de apreciere;

- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât, în ceea ce privește limita superioară a amenzii, care este de 10 % din cifra de afaceri a întreprinderii, Comisia s-a întemeiat pe cifra de afaceri a grupului și nu pe cea a reclamantelor;
- aplicarea greșită a Comunicării privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor ⁽²⁾ deoarece nu s-a ținut cont în mod suficient de valoarea adăugată reprezentată de cooperarea reclamantelor.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (OJ 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-148/07)

(2007/C 155/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Howald, Luxemburg) (reprezentant: Rechtsanwältin K. Beckmann)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care privește reclamanta;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 în cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascen-

soare și scări rulante. În decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei și altor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere referitoare la instalarea și întreținerea unor ascensoare și scări rulante în Luxemburg. În opinia Comisiei, întreprinderile respective au încălcat articolul 81 CE.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

- lipsa de competență a Comisiei în absența relevanței internaționale a încălcării locale imputate;
- încălcarea principiului *ne bis in idem*, întrucât Comisia nu a ținut cont de decizia de amnistiere adoptată de autoritatea luxemburgheză de control al înțelegerilor în favoarea reclamantei înainte de începerea prezentei proceduri;
- absența condițiilor pentru răspunderea solidară a reclamantei cu societățile ierarhic superioare, deoarece este independentă din punct de vedere juridic și economic;
- lipsa proporționalității în stabilirea cuantumului amenzii în comparație cu volumul de piață real al reclamantei;
- nelegalitatea factorului de multiplicare disuasiv, întrucât cifra de afaceri a reclamantei a constituit singurul factor relevant pentru calcularea amenzii și că acea cifră de afaceri nu justifică aplicarea acestui factor de multiplicare;
- lipsa justificării unei majorări pentru încălcare repetată în contextul calculării amenzii, motivată de erori de drept în includerea amenzilor anterioare și de erori de apreciere;
- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât, în ceea ce privește limita superioară a amenzii, care este de 10 % din cifra de afaceri a întreprinderii, Comisia s-a întemeiat pe cifra de afaceri a grupului și nu pe cea a reclamantei;
- aplicarea greșită a Comunicării privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor ⁽²⁾, deoarece nu s-a ținut cont în mod suficient de valoarea adăugată reprezentată de cooperarea reclamantei;
- neluarea în considerare în mod adecvat a cooperării reclamantei în afara contextului dat de Comunicarea privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp Elevator/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-149/07)

(2007/C 155/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Germania)
(reprezențanți: T. Kloße și J. Ziebarth, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 în cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante. În decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei și altor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere referitoare la instalarea și întreținerea unor ascensoare și scări rulante în Belgia, Germania și Luxemburg. În opinia Comisiei, întreprinderile respective au încălcat articolul 81 CE.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

- lipsa de competență a Comisiei în absența relevanței internaționale a încălcării locale imputate;
- încălcarea principiului *ne bis in idem*, întrucât Comisia nu a ținut cont de decizia de amnistiere adoptată de autoritatea luxemburgheză de control al înțelegerilor în favoarea reclamantei înainte de începerea prezentei proceduri;
- absența condițiilor răspunderii solidare a reclamantei cu filialele sale, deoarece nu era ea însăși implicată în săvârșirea încălcării, filialele sale sunt independente din punct de vedere juridic și economic și nu există nicio justificare pentru a extinde răspunderea asupra reclamantei;
- lipsa proporționalității în stabilirea cuantumurilor de bază utilizate pentru calcularea amenzii în comparație cu volumul de piață real avut în vedere;
- lipsa proporționalității factorului de multiplicare deoarece acesta diferă în mod semnificativ de tratamentul acordat altor întreprinderi de mărime comparabilă în cazuri comparabile decise în același timp;
- lipsa justificării unei majorări pentru încălcare repetată în contextul calculării amenzii, motivată de erori de drept în includerea amenzilor anterioare;

- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât, în ceea ce privește limita superioară a amenzii, care este de 10 % din cifra de afaceri a întreprinderii, amenda ar fi trebuit calculată numai pe baza cifrei de afaceri a filialelor avute în vedere;
- aplicarea greșită a Comunicării privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor ⁽²⁾, deoarece nu s-a ținut cont în mod suficient de valoarea adăugată reprezentată de cooperarea reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile carturilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — ThyssenKrupp/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-150/07)

(2007/C 155/61)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp AG (Duisburg și Essen, Germania)
(reprezențanți: M. Klusmann și S. Thomas, Rechtsanwälte)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii la plata căreia reclamanta este obligată solidar prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 în cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante. În decizia atacată au fost aplicate amenzi reclamantei și altor întreprinderi pentru participarea acestora la o înțelegere referitoare la instalarea și întreținerea unor ascensoare și scări rulante în Belgia, Germania, Luxemburg și Țările de Jos. În opinia Comisiei, întreprinderile respective au încălcat articolul 81 CE.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

- lipsa de competență a Comisiei în absența relevanței internaționale a încălcării locale imputate;

- încălcarea principiului *ne bis in idem*, întrucât Comisia nu a ținut cont de decizia de amnistiere adoptată de autoritatea luxemburgheză de control al înțelegerilor în favoarea reclamantei înainte de începerea prezentei proceduri;
- absența pentru răspunderea solidară a reclamantei cu filialele sale, deoarece nu era ea însăși implicată în săvârșirea încălcării, filialele sale sunt independente din punct de vedere juridic și economic și nu există nicio justificare pentru a extinde răspunderea asupra reclamantei;
- lipsa proporționalității în stabilirea cuantumurilor de bază utilizate pentru calcularea amenzii în comparație cu volumul de piață real avut în vedere;
- lipsa proporționalității factorului de multiplicare, deoarece acesta diferă în mod semnificativ de tratamentul acordat altor întreprinderi de mărime comparabilă în cazuri comparabile decise în același timp;
- lipsa justificării unei majorări pentru încălcare repetată în contextul calculării amenzii, motivată de erori de drept în includerea amenzilor anterioare;
- încălcarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, întrucât, în ceea ce privește limita superioară a amenzii, care este de 10 % din cifra de afaceri a întreprinderii, amenda ar fi trebuit calculată numai pe baza cifrei de afaceri a filialelor avute în vedere;
- aplicarea greșită a Comunicării privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor ⁽²⁾, deoarece nu s-a ținut cont în mod suficient de valoarea adăugată reprezentată de cooperarea reclamantei în toate cele patru țări avute în vedere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile cartelurilor (JO 2002, C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — KONE și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-151/07)

(2007/C 155/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: KONE Corp. (Helsinki, Finlanda), KONE GmbH (Hannover, Germania) și KONE BV (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: T. Vinje, solicitor, D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, lawyers, J. Flynn, QC și D. Scannell, barrister)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

Reclamantele solicită Curții:

- anularea articolului 2 alineatul (2) din decizie, în măsura în care aplică o amendă societăților KONE Corporation și KONE GmbH și fie neaplicarea niciunei amenzi, fie aplicarea unei amenzi cu un quantum mai mic decât cel stabilit prin decizia Comisiei;
- anularea articolului 2 alineatul (4) din decizia Comisiei, în măsura în care aplică o amendă societăților KONE Corporation și KONE BV și aplicarea unei amenzi cu un quantum mai mic decât cel stabilit prin decizia Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prin această acțiune, reclamantele urmăresc să obțină anularea parțială, conform articolului 230 CE, a Deciziei C(2007) 512 final a Comisiei din 21 februarie 2007 (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante), în temeiul căreia reclamantele, printre alte întreprinderi, au fost ținute răspunzătoare pentru participarea lor la patru încălcări unice, complexe și continue ale articolului 81 alineatul (1) CE prin aceea că au împărțit piețele în baza unor acorduri și/sau practici concertate de atribuire a unor oferte și contracte de vânzare, instalare, întreținere și modernizare a ascensoarelor și a scărilor rulante.

Reclamantele, KONE Corporation și filialele sale, KONE GmbH și KONE BV, contestă decizia atacată numai sub aspectul aplicării unor amenzi societății KONE luată în ansamblu pentru participarea acesteia la încălcări în Germania și Țările de Jos.

În ceea ce privește încălcarea comisă în Germania, reclamantele susțin că, atunci când a stabilit quantumul amenzii, Comisia a săvârșit o eroare. În special, reclamantele susțin, în primul rând, că s-a făcut o aplicare greșită de către Comisie a Comunicării privind clemența ⁽¹⁾ prin aceea că: (i) ar fi trebuit să acorde imunitate societății KONE în temeiul punctului 8(b) și a punctului 8(a) din Comunicare; sau, ca alternativă, (ii) ar fi trebuit să reducă quantumul amenzii aplicate reclamantelor în conformitate cu ultimul paragraf al punctului 23 din comunicarea respectivă.

Reclamantele susțin, în al doilea rând, că Liniile directoare din 1998 privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și al articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO ⁽²⁾ (denumite în continuare „Liniile directoare din 1998 privind stabilirea amenzilor”) au fost aplicate greșit de către Comisie prin aceea că: (i) aceasta nu ar fi ținut cont de mărimea pieței relevante atunci când a stabilit amenda și că (ii) aceasta nu a recunoscut în mod adecvat necontestarea faptelor de către reclamante, după cum reiese din acordarea unei reduceri de numai 1 % pentru această contribuție.

În al treilea rând, reclamantele afirmă că principiile de bază ale dreptului comunitar nu au fost respectate de către Comisie prin aceea că: (i) aceasta a încălcat principiul încrederii legitime atunci când nu a informat reclamantele la timp despre imposibilitatea de a beneficia de imunitate; prin aceea că (ii) aceasta nu a respectat principiul egalității de tratament atunci când a acordat un tratament diferențiat unor reclamante aflate în situații similare din punct de vedere al regimului de imunitate și prin aceea că (iii) nu a respectat dreptul la apărare al reclamantelor atunci când a refuzat accesul la documente.

În ceea ce privește încălcarea comisă în Țările de Jos, reclamantele susțin că, prin refuzarea oricărei reduceri a amenzii și prin stabilirea acesteia la 79 750 000 EUR, Comisia a săvârșit o eroare. În special, reclamantele sugerează că, în primul rând, Comisia nu a aplicat corect Comunicarea din 2002 privind clemența prin aceea că nu a redus amenda reclamantelor drept recunoaștere a faptului că reclamantele au furnizat informații și au colaborat pe durata procedurii administrative. În al doilea rând, reclamantele susțin că principiul încrederii legitime și cel al egalității de tratament nu au fost respectate de către Comisie. În sfârșit, reclamantele invocă faptul că Liniile directe din 1998 privind stabilirea amenzilor nu au fost aplicate corect de către Comisie atât prin aceea că aceasta nu a ținut cont de circumstanțele atenuante în favoarea reclamantelor, cât și prin aceea că nu a recunoscut în mod adecvat necontestarea faptelor de către reclamante.

(¹) Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

(²) JO 1998, C 9, p. 3.

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — Lange Uhren/OAPI (marcă figurativă reprezentând un ceas)

(Cauza T-152/07)

(2007/C 155/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Lange Uhren GmbH (Glashütte, Germania) (reprezentant: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 15 februarie 2007, în cauza R 1176/2005-1;
- constatarea faptului că prevederile articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 (¹) nu se opun publicării mărcii comunitare solicitate prin cererea nr. 2 542 694 pentru produse din clasa 14 („ceasuri de lux și instrumente pentru măsurarea timpului; cadrane pentru ceasuri de lux”);
- în subsidiar, constatarea faptului că marca comunitară nr. 2 542 694, cu privire la care s-a solicitat înregistrarea, a dobândit caracter distinctiv ca urmare a utilizării în privința produselor vizate din clasa 14, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94;

- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă figurativă reprezentând un ceas pentru produse din clasa 14 (cererea de înregistrare nr. 2 542 694).

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 deoarece marca solicitată nu este lipsită de caracterul distinctiv necesar;
- încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 deoarece s-a constatat, în urma unei erori de drept, că marca solicitată nu a dobândit caracter distinctiv prin utilizare.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — ThyssenKrupp Liften/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-154/07)

(2007/C 155/64)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Liften BV (Krimpen aan den IJssel, Țările de Jos) (reprezentați: O.W. Brouwer și A.C.E. Stoffer, advocaten)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care se referă la reclamantă;
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C(2007) 512 final a Comisiei (cauza COMP/E-1/38.823 — PO/Ascensoare și scări rulante).

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă aceleași motive precum cele prezentate în cauza T-144/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/Comisie.

De asemenea, reclamanta susține că, prin majorarea cuantumului de bază al amenzii cu un factor de descurajare de 100 %, Comisia a încălcat articolul 23 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ și Orientările privind metoda de stabilire a amenzilor, întemeiate pe aceste dispoziții ⁽²⁾, precum și principiile proporționalității și egalității. Reclamanta susține și faptul că, în mod contrar articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 și Orientărilor privind metoda de stabilire a amenzilor, Comisia a impus o majorare cu 50 % a amenzii din cauza repetării încălcării.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Comisiei din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1).

⁽²⁾ Comunicarea Comisiei — Orientări privind metoda de stabilire a amenzilor aplicate în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17 și articolului 65 alineatul (5) din Tratatul CECO (JO 1998, C 9, p. 3).

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — COFAC/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-158/07)

(2007/C 155/65)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: COFAC — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, srl (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: Luís Gomes, advogado)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei Comisiei D(2004)24253 din 9 noiembrie 2004 prin care se reduce cuantumul contribuției financiare din Fondul Social European (FSE) acordate reclamantei prin Decizia C(87) 0860 din 30 aprilie 1987 (dosarul nr. 880707 P1);

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La 1 martie 2007 i-a fost notificată reclamantei decizia Comisiei de a reduce la 25 291,75 euro contribuția financiară pe care această instituție i-o acordase prin Decizia C(87) 0860 din 30 aprilie 1987, întemeiată pe faptul că „au apărut indicii

privind presupuse neregularități în executarea unor acțiuni de formare profesională cofinanțate din FSE, [...] fiind încheiate procesele penale privind gestionarea și aplicarea concretă a ajutoarelor acordate [...] și fiind efectuate corecțiile în structura costurilor și a finanțării privind dosarul potrivit deciziilor judiciare sau auditelor/reverificărilor efectuate asupra entităților în cauză.”

Într-adevăr, acțiunea judiciară portugheză declanșată împotriva reclamantei s-a finalizat cu o hotărâre de prescripție care nu este concludentă și din care nu rezultă în mod natural nicio indicație de reducere.

Mai mult, autoritățile naționale nu au notificat deloc reclamantei un proiect final al rezultatului auditului sau al unei noi verificări, în ale cărei concluzii nu a intervenit în niciun mod, și în niciun caz pentru a se apăra de acuzațiile de deturnare în structura costurilor și a finanțării dosarului.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție, o decizie a Comisiei prin care se reduce sau se anulează o contribuție financiară acordată din FSE poate afecta în mod direct și individual beneficiarii acesteia.

Reclamanta adaugă faptul că nu i s-a dat ocazia să își exprime în mod util punctul de vedere în fața Comisiei cu privire la reducerea ajutorului, din acest motiv decizia atacată a Comisiei fiind ilegală și impunându-se, prin urmare, anularea acesteia.

Într-adevăr, decizia menționată a fost adoptată cu încălcarea dreptului la apărare, care constituie un principiu fundamental al dreptului comunitar, potrivit căruia toți destinatarii care pot face obiectul deciziilor care le afectează în mod semnificativ interesele trebuie să își poată exprima în mod util punctul de vedere cu privire la elementele pe care se întemeiază decizia în cauză.

Acțiune introdusă la 7 mai 2007 — COFAC/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-159/07)

(2007/C 155/66)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: COFAC — Cooperativa de Formação e Animação Cultural, srl (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: Luís Gomes, advogado)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei Comisiei D(2004)24253 din 9 noiembrie 2004 prin care se reduce cuantumul contribuției financiare din Fondul Social European (FSE) acordate reclamantei prin Decizia C(87)0860 din 30 aprilie 1987 (dosarul nr. 870927 P1);
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt identice cu cele invocate în cauza T-158/07.

25, 32 și 34 și mărcile notorii anterioare neînregistrate, verbale și figurative „COYOTE UGLY” pentru produse și servicii din clasele 14, 16, 21, 25, 32, 33, 34, 41 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: admiterea în parte a opoziției, în măsura în care se contestă cererea de înregistrare a mărcii comunitare în raport cu serviciile din clasa 42.

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei atacate, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă opoziția formulată împotriva „serviciilor de divertisment, serviciilor pentru discotecii și săli de petrecere” solicitate, din clasa 41, și respingerea cererii de înregistrare pentru serviciile menționate.

Motivele invocate: aplicarea greșită a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 9 mai 2007 — Group Lottuss/OAPI — Ugly (COYOTE UGLY)

(Cauza T-161/07)

(2007/C 155/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Spania) (reprezentanți: J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Aven-daño și J. Arribas García, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: UGLY, INC.

Concluziile reclamantei

- anularea (în parte) a deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului din 2 martie 2007 în măsura în care se respinge cererea de înregistrare nr. 2.428.795 a mărcii comunitare „COYOTE UGLY”, formulată de GROUP LOTTUSS CORP. SL
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „COYOTE UGLY” (cererea nr. 2.428.795) pentru produse și servicii din clasele 9, 41 și 42.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Ugly, Inc.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară verbală „COYOTE UGLY” pentru produse din clasele 14, 16, 21,

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia/Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-162/07)

(2007/C 155/68)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia (Moschato, Grecia) (reprezentant: N. Skandamis, dikigoros)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- declararea faptului că, printr-o serie de acțiuni și omisiuni nelegale, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene au încălcat principiile fundamentale ale dreptului comunitar privind libera circulație, libertatea economică, proporționalitatea, protecția încrederii legitime, precum și principiul protecției juridice efective, în domeniul activităților de pescuit în zona contiguă aparținând unui stat terț (Tunisia) și de transport al capturilor efectuate în teritoriul vamal comunitar prin teritoriul aceluia stat terț asociat Comunității, sub supraveghere vamală (în tranzit);
- obligarea instituțiilor comunitare la plata către societatea reclamantă a sumei de 23 608,551 dinari precum și a sumei de (188 583,18 + 10 806 323,44 + 1 000 000 = 11 994 906,62 euro) cu titlu de despăgubiri în temeiul articolelor 235 CE și 288 al doilea paragraf CE.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că a suferit o pierdere economică din cauza imposibilității de a importa în teritoriul vamal al Comunității produse de origine și fabricație comunitară rezultând din activitățile sale comerciale, din cauza unei serii de acțiuni și conduite nelegale ale instituțiilor comunitare, și mai ales ale:

- a) Comisiei Europene, întrucât a adoptat Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ⁽¹⁾, care solicită prezentarea documentului vamal comunitar T2M, completat în întregime, ca unică dovadă a originii capturilor comunitare și ca element component esențial al dreptului la libera circulație;
- b) Comisiei Europene, care a condus în numele Comunității negocierile cu Tunisia privitoare la elaborarea acordului de asociere, și ale Consiliului Uniunii Europene, care a ratificat acest acord, întrucât nu au dat dovadă de precauție prin adoptarea unor dispoziții care să evite situația în care capturilor de origine comunitară provenind din activitățile de pescuit comunitar desfășurate în afara apelor teritoriale tunisiene nu le este aplicabil dreptul la libera circulație;
- c) Comisiei Europene și ale Consiliului Uniunii Europene, în măsura în care, prin participarea în calitate de autorități competente la procedura de modificarea acordului, nu au avut în vedere, în opinia reclamantei, reglementarea chestiunii categoriei de pești sus-menționate, în pofida faptului că aveau cunoștință despre problemele ivite;
- d) Comisiei Europene, întrucât a omis să exercite supravegherea necesară asupra autorităților elene, în pofida cererii formulate în acest sens de către reclamantă.

Reclamanta afirmă în plus că acțiunile și omisiunile amintite mai sus încalcă norme juridice de rang superior adoptate în vederea protecției particularilor, și mai ales:

- a) dreptul la libera circulație a bunurilor, pentru exercitarea căruia formalitățile administrative sunt de natură procedurală și nu aparțin dreptului material;
- b) dreptul la libera exercitare a activităților economice, a cărui esență este prejudiciată prin interzicerea modalităților alternative de dovedire a originii;
- c) principiul proporționalității, care este incompatibil cu excluderea oricărui alt mijloc de probă a originii decât documentele T2M;
- d) principiul încrederii legitime, întrucât reclamanta, deși a adoptat conduita unui observator avizat al pieței, a suferit un grav prejudiciu prin simplul fapt că și-a exercitat drepturile conferite de legislația comunitară;
- e) principiul protecției juridice efective, aflat în conflict cu „denegarea de dreptate” de care se fac vinovate autoritățile elene, tunisiene și comunitare în raporturile cu reclamanta.

În subsidiar evaluării prejudiciului pe care pretinde că l-a suferit, reclamanta invocă faptul că, dat fiind caracterul neobișnuit și specific al prejudiciului suferit, acesta poate fi reparat și consi-

deră că, în speță, sunt îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii Comunității chiar și în absența unei fapte ilicite săvârșite de aceasta.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1).

Recurs introdus la 14 mai 2007 de Sundholm împotriva hotărârii pronunțate la 1 martie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-30/05, Sundholm/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 1 martie 2007 în cauza F-30/05 (Sundholm/Comisie);
- pronunțându-se în temeiul unor prevederi noi, anularea deciziei Comisiei privind întocmirea în privința sa a raportului privind evoluția carierei pentru anul 2003 precum și obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În recursul său, recurenta solicită anularea hotărârii Tribunalului Funcției Publice prin care se respinge acțiunea prin care aceasta a solicitat anularea raportului privind evoluția carierei întocmit în privința sa pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2003.

În sprijinul recursului, reclamanta invocă faptul că Tribunalul Funcției Publice ar fi comis o eroare de drept respingând motivul întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare.

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Red Bull/OAPI — Grupo Osborne (TORO)

(Cauza T-165/07)

(2007/C 155/70)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (reprezentanți: H. O'Neill, solicitor, V. von Bomhard și A. Renck, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Grupo Osborne SA (El Puerto de Santa Maria, Spania)

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 februarie 2007 în cauza R 147/2005-4; și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Grupo Osborne SA.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „TORO” pentru produse și servicii din clasele 32, 33 și 42 — cererea nr. 1 500 917.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile naționale verbale „TORO ROSSO” și „TORO ROJO” pentru produse din clasa 32, precum și mărcile naționale, comunitare și internaționale verbale și figurative ce conțin cuvântul „BULL” singur sau în combinație cu alte cuvinte pentru produse și servicii din clasele 32, 33 și 42.

Decizia diviziei de opoziție: opoziția este admisă pentru toate produsele și serviciile contestate cu excepția „serviciilor de cazare publică”.

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei diviziei de opoziție în măsura în care respinge opoziția cu privire la „beri” (clasa 32) „băuturi alcoolice, cu excepția vinului și a berii” (clasa 33) și „servicii de alimentație publică, inclusiv baruri, snack-baruri, restaurante, cafenele, braserii, cantine și baruri unde se servesc vinuri” (clasa 42); înregistrarea mărcii comunitare solicitate poate continua pentru aceste produse și servicii.

Motivele invocate: încălcarea articolului 73 teza a doua din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, deoarece camera de recurs nu a exprimat clar fundamentul deciziei sale prin aceea că nu a determinat complet documentația prezentată de părți.

Mai mult, o încălcare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din regulament, deoarece camera de recurs a exclus relevanța notorietății, în ciuda identității conceptuale dintre mărcile în conflict și notorietatea mărcilor anterioare.

În sfârșit, o încălcare a articolului 8 alineatul (5) din regulament, deoarece camera de recurs a presupus faptul că mărcile în conflict trebuie să fie atât de similare încât să genereze confuzie, în timp ce, în opinia reclamantei, este suficient ca, între cele două mărci, consumatorul „să stabilească o legătură”.

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-166/07)

(2007/C 155/71)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea anunțului de concurs general EPSO/AD/94/07 privind constituirea unei liste de recrutare pentru 125 posturi de administrator (AD 5) în domeniul informării, comunicării și mass-mediei;

— anularea anunțului de concurs general EPSO/AST/37/07 privind constituirea unei liste de recrutare pentru 110 posturi de asistent (AST3) în domeniul comunicării și informării.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza T-156/07, Spania/Comisie.

Acțiune introdusă la 16 mai 2007 — Longevity Health Products/OAPI — Celltech Pharma (Cellutrim)**(Cauza T-169/07)**

(2007/C 155/72)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Longevity Health Products Inc. (Nassau, Bahamas) (reprezentant: J. E. Korab, Rechtsanwalt)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs:* Celltech Pharma GmbH & Co. KG**Concluziile reclamantei**

- declararea admisibilității cererii;
- anularea deciziei Camerei întâi de recurs din 7 martie 2007 și respingerea cererii de declarare a nulității formulate de Celltech Pharma GmbH & Co. KG împotriva înregistrării mărcii comunitare nr. 3 979 0336;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității:* marca verbală „Cellutrim” pentru produse și servicii din clasele 3, 5 și 35 (marca comunitară nr. 3 979 036).*Titularul mărcii comunitare:* reclamanta.*Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare:* Celltech Pharma GmbH & Co. KG.*Dreptul la marcă al părții care solicită declararea nulității:* marca verbală „Cellidrin” pentru produse din clasa 5.*Decizia diviziei de anulare:* declară nulitatea respectivei mărcii comunitare pentru produse din clasa 5.*Decizia camerei de recurs:* respinge recursul.*Motivele invocate:* motivare eronată a Camerei de recurs, deoarece nu există risc de confuzie între mărcile aflate în conflict.**Acțiune introdusă la 21 mai 2007 — Volkswagen/OAPI (TDI)****(Cauza T-174/07)**

(2007/C 155/73)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentant: S. Risthaus, Rechtsanwalt)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Concluziile reclamantei**

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desen și modele industriale) din 7 martie 2007, comunicată la 23 martie 2007, pronunțată în cauza nr. R 1479/2005-1;
- obligarea Oficiului pârât la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Marca comunitară vizată:* marca verbală „TDI” pentru produse și servicii din clasele 4, 7 și 37 (cererea de înregistrare nr. 842 302).*Decizia examinatorului:* respingerea cererii de înregistrare.*Decizia camerei de recurs:* respingerea recursului.*Motivele invocate:*

- încălcarea articolului 62 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾ prin nerespectarea deciziei camerei de recurs din 12 martie 2003 în cauza R 53/2002-4;
- încălcarea articolului 74 alineatul (1) prima teză din Regulamentul nr. 40/94, prin aceea că nu a fost examinată din oficiu, în mod corespunzător, situația de fapt;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 prin negarea caracterului distinctiv al mărcii solicitate;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 prin recunoașterea funcției descriptive a mărcii solicitate;
- încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94 prin negarea faptului că marca solicitată a dobândit un caracter distinctiv ca urmare a utilizării.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

**Acțiune introdusă la 24 mai 2007 — Promomadrid
Desarrollo Internacional de Madrid/OAPI (MADRID-
EXPORTA)**

(Cauza T-180/07)

(2007/C 155/74)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid, S. A. (Madrid) (reprezentant: domnul M. Aznar Alonso, abogado)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- declararea faptului că decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 martie 2007 de respingere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare combinate nr. 4.659.553, MADRIDEXPORTA, pentru clasele 16, 35, 36, 38, 39, 41 și 42, nu respectă Regulamentul (CE) 40/94 privind marca comunitară [RMC].
- declararea faptului că în cazul mărcii comunitare combinate nr. 4.659.553 MADRIDEXPORTA, pentru clasele 16, 35, 36, 38, 39, 41 și 42, nu sunt aplicabile prevederile articolului 7 alineatul (1) litera (c) din RMC ci acelea ale articolului 7 alineatul (3) din RMC.
- obligarea OAPI și, dacă este cazul, a intervenientei, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca combinată „MADRIDEXPORTA” (cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4.659.553), pentru produse și servicii din clasele 16, 35, 36, 38, 39, 41 și 42.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) 40/94 privind marca comunitară.

**Acțiune introdusă la 28 mai 2007 — Polonia/Comisia
Comunităților Europene**

(Cauza T-183/07)

(2007/C 155/75)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: E. Ośniecka-Tamecka, pełnomocnik rządu)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea în întregime sau în parte, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei Comisiei C(2007) 1295 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisii de gaz cu efect de seră notificat de Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- judecarea cauzei în limba poloneză, în temeiul articolului 35 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Polonia.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C(2007) 1295 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisii de gaz cu efect de seră notificat de Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), prin care Comisia a hotărât că anumite aspecte ale planului polonez de alocare a cotelor de emisii de gaz cu efect de seră pentru anii 2008-2012, notificat Comisiei la 30 iunie 2006, nu sunt conforme cu articolul 9 alineatul (1) și (3), articolul 10 și articolul 13 alineatul (2) și nici cu criteriile enunțate în anexa III la Directiva 2003/87/CE. Decizia în litigiu stabilește pentru perioada 2008-2012 media anuală de alocare a cotelor de emisii în Polonia la aproximativ 208,5 milioane de tone de dioxid de carbon. Prin aceasta este redusă cu 26,7 % cota de emisii de dioxid de carbon, în valoare de 284,6 milioane de tone, propusă de Polonia în planul național de alocare a cotelor de emisii, notificat Comisiei pentru perioada 2008-2012.

În susținerea acțiunii sale reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a articolului 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, prin aceea că a adoptat decizia după expirarea termenului de trei luni pentru respingerea în întregime sau în parte a planului național de alocare notificat de Polonia. Prin urmare Comisia a încălcat prevederi esențiale de procedură și și-a depășit competențele.

În afară de aceasta, Comisia a încălcat articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE și criteriul 3 din anexa III la Directiva 2003/87/CE, prin faptul că, în aprecierea planului național de alocare a cotelor de emisii pentru anii 2008-2012, nu a luat în considerare în mod nejustificat datele comunicate de Polonia în planul național de alocare și a înlocuit analiza acestor date cu analiza propriilor date, obținute prin aplicarea inconsecventă a modelului de analiză economică ales de Comisie. Astfel Comisia a încălcat prevederi esențiale de procedură.

În plus, Comisia a încălcat prevederi esențiale de procedură, iar, prin faptul că, la adoptarea deciziei în litigiu, nu a luat în considerare acordurile internaționale (în special Protocolul de la Kyoto) la care Comunitatea este parte, aceasta a încălcat criteriile 1, 2 și 12 din anexa III la Directiva 2003/87/CE.

În continuare, se invocă încălcarea de către Comisie a articolului 9 alineatul (3) și a articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, prin aceea că, în decizia contestată, a limitat în mod nejustificat posibilitatea de a transfera cotele de emisii de dioxid de carbon din prima perioadă de calcul (anii 2005-2007) în cea de-a doua perioadă de calcul (2008-2012). Pe cale de consecință, Comisia și-a depășit competențele.

În continuare, se invocă încălcarea de către Comisie a prevederilor esențiale de procedură prin aceea că aceasta nu a comunicat reclamantei, înainte de adoptarea deciziei, motivele efective pentru care intenționa să adopte decizia. Reclamantei îi este prin urmare imposibil să aprecieze dacă decizia atacată este conformă cu articolul 175 alineatul (2) litera (c) CE coroborat cu articolul 7 alineatul (1) CE.

În final, este probabil ca decizia atacată să aducă atingere siguranței energetice a reclamantei, întrucât a fost adoptată fără consultarea prealabilă a acesteia și, de asemenea, nu a luat în considerare bilanțul energetic specific al Poloniei; prin aceasta Comisia și-a depășit competențele.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32; ediție specială în limba poloneză capitoul 15 volumul 7, p. 631).

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 11 mai 2007 — Daishowa Seiki/OAPI — Tengelmann Warenhandels-gesellschaft (BIG PLUS)

(Cauza T-438/05) (¹)

(2007/C 155/76)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007 — Marie Claire/OAPI — Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)

(Cauza T-148/06) (¹)

(2007/C 155/77)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 190, 12.8.2006.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
22 mai 2007 — López Teruel/OAPI

(Cauza F-97/06) ⁽¹⁾

(Funcționari — Invaliditate — Respingerea cererii privind
constituirea unei comisii pentru invaliditate)

(2007/C 155/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spania) (reprezentanți: G. Vandersanden, L. Levi și C. Ronzi, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentanți: M. I. de Medrano Caballero, agent)

Obiectul

Anularea deciziei OAPI din 2 septembrie 2005 de respingere a cererii reclamantei privind constituirea unei comisii pentru invaliditate însărcinate cu evaluarea incapacității sale de a-și îndeplini funcțiile corespunzătoare postului său și a dreptului său de a beneficia de o pensie de invaliditate

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia din 6 octombrie 2005 a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) de respingere a cererii doamnei López Teruel având ca scop convocarea unei comisii pentru invaliditate.
- 2) Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 237, 30.9.2006, p. 24.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
22 mai 2007 — López Teruel/OAPI

(Cauza F-99/06) ⁽¹⁾

(Funcționari — Concediu de boală — Absență nejustificată
— Procedură de arbitraj — Termen de desemnare a medicului
independent)

(2007/C 155/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Spania) (reprezentanți: G. Vandersanden, L. Levi și C. Ronzi, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) (reprezentant: dl I. de Medrano Caballero, agent)

Obiectul

Anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 20 octombrie 2005 privind concediul de boală al reclamantei și adoptată ca urmare a concluziilor arbitrilor prevăzute de articolul 59 alineatul (1) din Statutul funcționarilor.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 20 octombrie 2005 în măsura în care aceasta califică absența dnei López Teruel de la 8 până la 20 februarie 2005 și de la 7 aprilie până la 2 august 2005 ca fiind o absență nemotivată.
- 2) Respinge acțiunea în privința celorlalte capete de cerere.
- 3) Obligă OAPI la plata propriilor cheltuieli de judecată și a unei treimi din cheltuielile de judecată efectuate de dna López Teruel.

⁽¹⁾ JO C 249, 14.10.2006, p. 18.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 2 mai 2007 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-2/06) ⁽¹⁾

(Funcționari — Securitate socială — Asigurare de boli profesionale și accidente — Accident de muncă — Încetarea procedurii de aplicare a articolului 73 din Statutul funcționarilor)

(2007/C 155/80)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: I. Cazzato, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: C. Berardis-Kayser, agent, A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei de încetare a procedurii referitoare la acordarea prestațiilor prevăzute de articolul 73 din Statutul funcționarilor, în favoarea reclamantului, în legătură cu accidentul din 10 septembrie 2003 a cărui victimă a fost acesta.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 86, 8.4.2006, p. 48.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 24 mai 2007 — Lofaro/Comisia Comunităților Europene

(Cauze conexe F-27/06 și F-75/06) ⁽¹⁾

(Funcționari — Agent temporar — Prolungirea perioadei de probă — Concediere la sfârșitul perioadei de probă — Acte cauzatoare de prejudiciu — Termen de contestație — Inadmisibilitate)

(2007/C 155/81)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Alessandro Lofaro (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: J.-L. Laffineur, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: J. Currall și K. Herrmann, agenți, asistați în cauza F-27/06 de F. Longfils, avocat)

Obiectul

În cauza F-27/06:

Pe de o parte, anularea deciziilor Comisiei de prelungire a perioadei de probă a reclamantului și de încetare a contractului său la sfârșitul acestei perioade și, pe de altă parte, o cerere de daune-interese.

În cauza F-75/06:

Pe de o parte, anularea Deciziei Comisiei din 28 septembrie 2005 de concediere a reclamantului la sfârșitul perioadei sale de probă și a raportului privind perioada de probă pe care este fondată această decizie, iar pe de altă parte, o cerere de daune-interese.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile ca inadmisibile.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ F-27/06: JO C 208, 6.5.2006, p. 35 și F-75/06: JO C 212, 2.9.2006, p. 48.

Acțiune introdusă la 9 mai 2007 — Korjus/Curtea de Justiție a Comunităților Europene

(Cauza F-43/07)

(2007/C 155/82)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Nina Korjus (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: J. Ortlinghaus, avocate)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei privind numirea reclamantei, în măsura în care aceasta stabilește încadrarea sa în grad în temeiul articolului 13 alineatul (1) din anexa XIII la Statutul funcționarilor;

- reconstituirea carierei reclamantei (inclusiv valorificare experienței sale în gradul astfel rectificat, a drepturilor sale la avansare și a drepturilor de pensie), începând cu gradul în care ar fi trebuit să fie numită în baza anunțului de concurs în urma căruia aceasta a fost inclusă în lista candidaților eligibili, fie în gradul care figura în acest anunț de concurs, fie în gradul corespunzător echivalentului său potrivit încadrării din noul Statut al funcționarilor, începând de la data deciziei de numire;
- acordarea către reclamantă a dobânzilor de întârziere în baza ratei fixate de Banca Centrală Europeană asupra tuturor sumelor corespunzătoare diferenței între salariul corespunzător încadrării sale din decizia de numire și încadrarea la care aceasta ar fi trebuit să aibă dreptul până la data când va fi adoptată decizia de încadrare corespunzătoare în grad;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reușind la concursul CJ/LA/32 ⁽¹⁾ al cărui anunț a fost publicat înainte de data de 1 mai 2004, reclamanta a fost recrutată după intrarea în vigoare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților ⁽²⁾. În aplicarea prevederilor din anexa XIII la Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „statutul”), modificat prin regulamentul de mai sus, aceasta a fost încadrată în gradul AD7 în loc de gradele LA7 sau LA6 prevăzute în anunțul de concurs.

În acțiunea sa, reclamanta invocă, printre altele, încălcarea articolului 5 alineatul (5) din statut, a principiilor egalității de tratament, proporționalității, bunei administrări și protecției încrederii legitime precum și a articolului 31 alineatul (1) din statut, în măsura în care, pe de o parte, aceasta ar fi fost recrutată într-un grad inferior celui indicat în anunțul de concurs și, pe de altă parte, încadrarea persoanelor care au reușit la același concurs ar fi fost stabilită la niveluri diferite, după cum au fost recrutați, înainte sau după intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 723/2004.

În plus, reclamanta invocă încălcarea articolului 10 din statut, în măsura în care comitetul vizat în această prevedere nu ar fi fost consultat în problema încadrării persoanelor care au reușit la concursurile ale căror anunțuri făceau trimitere la fosta structură a carierelor.

⁽¹⁾ JO C 221 A, 3.8.1999, p. 7.

⁽²⁾ JO L 124, 27.4.2004, p. 1.

Acțiune introdusă la 14 mai 2007 — Barbin/Parlamentul European

(Cauza F-44/07)

(2007/C 155/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Florence Barbin (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen și E. Marchal, avocats)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantei

- declararea nelegalității punctului I.2 litera (c) din „Măsurile de aplicare privind atribuirea punctelor de merit și promovarea” ale Parlamentului European din 10 mai 2006;
- anularea deciziei din 16 octombrie 2004 a autorității împuternicite să facă numiri (AIPN), prin care i s-a acordat reclamantei un punct de merit în cursul procedurii de promovare din anul 2005;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, funcționar al Parlamentului European având gradul AD 11, susține 3 motive foarte asemănătoare cu cele invocate în cauza F-148/06 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007, p. 48.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 25 mai 2007 — Antas/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza F-92/06) ⁽¹⁾

(2007/C 155/84)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei în urma unei soluționări amiabile.

⁽¹⁾ JO C 237, 30.9.2006.